devrimbazları hortlatacak Şeriat konferansı kararlarını açıklıyoruz

سبيل

الكل فى سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

…si, edebi, tarihi haftalık gazete ● 24 Muharrem 1397
…ibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 14 Aralık 1976
…yet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

…AYI: 55 / BEŞ LİRA / BİR D.M.

denktaş ve rossides aynı locada mason!

Ahmet Kalkan Yeşil

KIBRIS'IN İPİ "LODGE OTHELLO" ELİNDE

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Ehemmiyetli...

Muhterem okuyucularımız,

Birkaç sayı evvel mufassal bir sûretde izah ettiğimiz halde, yine de bazı kardeşlerimiz, gazeteleri içine neden birden fazla posta çeki havale kâğıdı konulduğunu sormaktadırlar. Bu hususu son def'a olarak bir daha tavzih etmek istiyoruz:

Bilindiği üzere Sebil, emsâlleriyle kıyası kâbil olmayan bir tesir ve tiraja mâlikdir. Bu tirajın on bini bizim emin ve garantili okuyucularımız, abonelerimizdir. Ancak, Sebil'in 1. yılını tamamladığı 53. sayıdan itibâren, bu aboneleri asgari 30 bine yükseltmek arzusuyla, en hâhişkâr okuyucularımız olan abonelerimizin teveccüh ve vefakârlıklarına istinad etmek arzusunda bulunduk. Bu maksadla her abonemizin abonesini yenilerken nazı geçen asgari 3 kişiyi daha yeniden abone kaydetmesi hususunda ricada bulunduk. Bu hususun kolayca gerçekleşebilmesi için de her gazetenin içine, biri 6 aylık, diğeri de senelik abone olmayı arzu edenlerin kullanabilecekleri hazır posta çeki havale kâğıdı koyduk. Bunu üç kere tekrarlamayı düşünüyoruz. Bu sûretle her abonemizin eline üçü yıllık, üçü de altı aylık olmak üzere altı adet hazır posta çeki havale kâğıdı geçmiş bulunacaktır. Bunlar, üzerlerine sadece abone olanın isim ve adreslerinin yazılması ve postahaneye götürülüp veya gönderilip yatırılmasıyla matlûb neticeyi hasıl edebilecektir.

Bazı kardeşlerimizin bir başkasını abone kaydetmeye imkânları müsâid olamayacağı gibi bazılarının da üç adetden çok fazlasını suhûletle temin etmeleri mümkün olabilir. İşte bu sebepledir ki; imkânları müsâid olanların üç adetden fazla abone kaydetmelerini temin etmek ve asgari rakam olan üçü bile gerçekleştiremiyecek olanların firelerini telâfi etmek üzere biz her abone kardeşimiz için altı adet matbû posta çeki gönder-

(Devamı 15. Sayfamızda)

Sebil

Sebîl

«Gıbrıslım»!

Gördünüz mü Rauf Denktaş efendiyi; Mason Locası'nda Bay Rossides ile beraber bulunuyormuş. 1963 yılının Aralık ayında rum palikaryası Kıbrıs'da kat'liama girişmişti. Çoluk çocuk demeden kurşunladılar mazlumları. Bir Yarbayımızın hanımı ve yavrularının saklandıkları banyo küvetinde nasıl hunharca öldürüldüklerini neşrolunan fotoğraflardan dünyada görmeyen kalmadı.

1963...

«Aralık Kat'liamı» arefesinde Rauf Denktaş efendi ise rum palikaryasının bugün haklarını beynelmilel sahada, Birleşmiş Milletlerde müdafaasını yapan Bay Rossides ile Twın Kilisesi'nde icra edilen toplantıda İngilizlerin «Othello Mason Locası» nda beraber bulunuyormuş...

Vah! vah!...

Hem de nasıl vah!...

1967'lerde galiba Ankara'da Kıbrıs için miting yapıyorduk. Rauf Denktaş kayıp mıydı, neydi ortalıktan; hanımı kürsüye çıkmıştı iki gözü iki çeşme... «Kocam...» diyordu. Sadece ben değil, meydandaki binlerce insan derin ızdırap duymuştu.

Bileydim ki, Rauf Denktaş efendi «Mason Locası» nın memurininden olmuş, acır mıydım hiç?... Değil hanımı, yedi silsilesi yırtınsa kılımı kıpırdatmazdım...

Ve kimse kıpırdatmazdı.

Nasıl ki, Süleyman Bey, daha koltuğa henüz oturmuşken Başbakanlık'ta burnunun üstüne yumruğu yeyip, külçe gibi kırmızı halının üstüne yıkılmıştı da, hadisenin şâhidlerinden birisi olarak bendeniz, meslek merakı icâbı alâkadar olmuş ve en ufak bir acıma duygusuna kapılmamışsam, onun gibi.. Süleyman Bey bugün ağzıyla haniye kuş tutsa, veya bir câni tarafından dilim dilim doğranıyor olsa, yine meslek icâbı alâkadar olurum da kat'iyen kılım kıpırdamaz!

Masonluğun ne olduğunu bilen, mason oyunlarının memleketimizin ve milletimizin başına açtığı gaileleri bilen hiç kimse kıpırdatmaz.

Sadece ben değil...

1974 Harekâtında TV'ciler Rauf Denktaş'ı evinin bahçesinde üzerinde alelusûl bir gömlekle yakalamışlar, mülâkat yapmışlardı. Sesi titriyordu, hadisenin heyecanından. O zaman da mason olduğunu bilmediğimden Denktaş'a acımış, biraz da «Yahu, cemaatin lideri olan bir şahsın, harb tarrakaları arasında dahi olsa sesi titrer mi?» diye kızmıştım.

Bugün acımaktan pişmanım, çünkü; masonmuş!

Bugün kızmaktan da pişmanım; ne yani masondan lider olur da mes'ele can pazarı noktasına ulaşırsa, sesi titremez mi?..

Masonluk yahudinin herzesi..

Amerikan desteğindeki İsrail yahudisinin yiğitlenmesine bakmayın siz; yahudi, söz silâhlara kalınca milletlerin en ödleği olur.

Çıfıt çarşı adamıdır, borsa adamıdır; er meydanlarının değil!

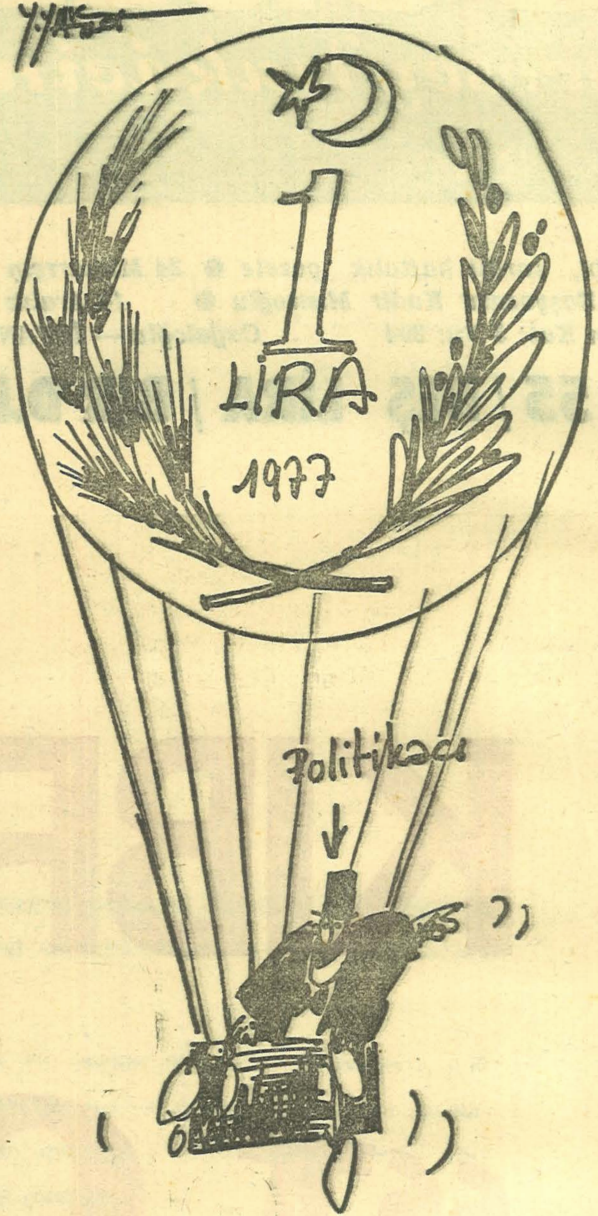
Vah Denktaş vah! N'ettin böyle, a be «Gıbrıslım?»

Y. YALÇINER

Şerefsiz o ki..

Şerefli kim, şerefsiz kim? herkes bir ölçü koyarsa,
Yıllar boyu sürüp gider, fitneyle fesat ne varsa.
Şerefli, Hakka uyandır. Şerefsizse o insan ki:
İşçileri sömürürken, «soyulma» der de soyarsa.

Yâsin HATİBOĞLU

Bir bardak suda fırtına

Kadir Mısıroğlu

KİŞİ bilmediğinin düşmanıdır, derler. Türkiye gerçeklerini aksettiren en doğru sözlerden biri de, bu olmalıdır. Zira, hemen hergün memleketin her tarafında bilmediği mevzularda asıp kesen, ahkâm va'zeden, husûmet izhar eyleyen veya «istemezükkk.» feryadını basan birçok akılevvellere şahid olmaktayız. Bu gibilerin iktisadî, ictimaî ve siyasî mevzularda atıp tutmaları neyse de; din gibi en hayatî ve dakik bir mes'elede mes'uliyetsiz bir sûretde fikir beyanına kalkışmaları, evvelâ kendileri sonra da telkin ve tesir altına aldıkları eşhas için cidden vâhimdir. Zira, iktisadî, ictimaî veya siyasî herhangi bir mes'elede izhar edilen bir yanlış fikir, tatbik sahasına konulmadıkça hiçbir menfî netice tevlid etmediği halde dinî mes'elelerde durum bununla kabili kıyas değildir. Şöyle ki dinde bir söz —sırf söz olarak kaldığı takdirde bile— neticelerin en büyük ve dehşetlisini hasıl edebilmekte, bir kimsenin «mü'min» veya «kâfir» sayılmasını icab için hayatî ehemmiyeti haiz çok büyük neticeler ettirebilmektedir. İşte bu sebepledir ki, dinî mes'eleler üzerine söz söylemek veya yazı yazmak böylesine umulmadık neticeler devlid edebileceğinden fevkalâde dikkat ve itina ister.

Hâl böyleyken, Türkiye'mizde üzerinde en mes'uliyetsizce fikir beyan edilen mevzular maâlesef «dinî» olanlardır. O kadar ki, her mes'elede -az çok- ihtisasa hürmetin lüzûm ve vücûbu kabûl edildiği halde dinî mes'elelerde herkes kendisini sahib-i selâhiyet addetmektedir. Gerçi din ile mükellef olmak noktasından her ferd bu gibi mes'elelerin bittâbi içindedir. Fakat, dinin emir ve nehiylerine muhatab olmak itibariyle mes'elenin içinde olmak başka, o mes'elenin -ilim icâbı olan- inceliklerine vâkıf bulunmak başkadır. Bunu ancak kendisini bu incelikleri öğrenmeye vakfedenler bilebilirler. Hattâ çoğu def'a sırf kendisini bu gibi mes'elelere vakfetmiş olmak bile kâfi gelmez.

Türk yarı münevverinin en câhil olduğu mes'elelerin dine taallûk ettiğinde şüphe yoktur. Çünkü, yarım asırdan beri dinî mes'eleler bir nevi «memnû meyva» addedilmiş ve bu gibi mevzularda gerçeği söylemek, ilmî dirâyetden ziyâde medenî cesârete ihtiyaç gösterir hale getirilmiştir. Bu sebeple öğretilmeyen, öğrenilmesine imkân bahşedilmeyen ve zaman zaman kanlı tahakkümlere kadar varmış bulunan bir totaliter tutum ile üzerine kalın bir nisyân perdesi çekilen dinî gerçeklerden tabii bir sûretde habersiz kalan inkılâbın çocukları, zaman zaman dinî mes'eleleri muhâsebe ve muhakeme mecburiyetiyle karşılaşmakta ve bu vesile ile de, nasıl bir mürekkeb cehil içinde bulunduklarını ortaya koymaktadırlar. Metodları, fiilî imkânları ve inanıp bağlandıkları temel umdelerle fikrî temâyülleri dinî mes'elelerde gerçeği tesbit etmeye esâsen müsâid olmayan bu kavruk zekâlar, bu sûretle münâkaşasına giriştikleri dinî mes'eleleri gûya muhakeme ederken ebedî hayatlarını mahvetmek bedbahtlığına uğramaktadırlar. Eskilerin tâbiriyle «şirk-i hâfî» ler yani gizli kalmış inkârlar açığa çıkmakta, gazete sütûnlarından ve hattâ bazen Meclis kürsülerinden bile küfür ve ilhad salyaları savrulmaktadır. İslâm'a tevcih edilen bu mülevvesâtın O'nun ilâhî ve ebedî masuniyet ve mahfûziyeti karşısında, yine kendi nefislerine döndüğünden bîhaber bir sûrette gûya memlekete hizmet ettikleri (!) zannıyla teselliilerini bulmaktadırlar.

Küfür ve dalâleti - tersinden -bir iman asabiyeti halinde benimseyenlerin, İslâm'a karşı duydukları hınç ve husumeti ve kendi mürekkeb cehaletlerini izhara medar olan en yeni mevzulardan biri de, önümüzdeki aylarda Türkiye'de toplanması mukarrer bulunan «Siret-ün Nebî» ilmî konferansıdır.

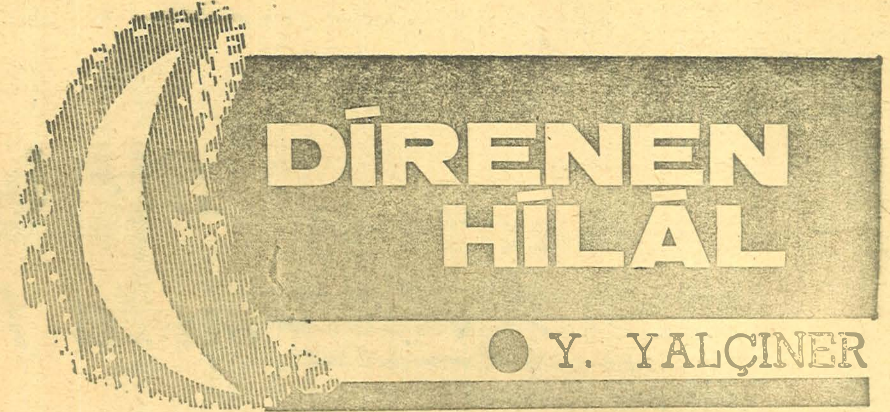
HAKİKATEN geçen yıl, Pakistan'ın Lahor şehrinde toplanan Siret-ün Nebî konferansının gelecek toplantısının Türkiyemizde yapılması kararlaştırılmış, O toplantıya iştirâk eden Muhterem Devlet Bakanı Hasan Aksay tarafından İslâm Âlemi'nin bu mevzudaki selâhiyetli âlimleri Türkiye'ye davet edilmiştir. Şimdi, bu konferansın toplanmasına bir - iki ay kalmışken Türk basınında hattâ Meclis kürsüsünde kızılca bir kıyamet koparılmasının sebebi nedir? Galiba, kültürlerini cumhuriyet devrinin kısır imkânlarına borçlu bulunan bu yarı münevverler, «Siret-ün Nebî» sözünün yüklendiği mânâyı bile müdrik değillerdir. Zira, bu konferansa hemen «Şeriat Konferansı» adını takarak vâveylâyı kopardılar. Çarşaf gibi güyâ ciddiyete iltifat etmeyen varakparelerinden tutunuz da, Babıâli pravdası tavsifini reddetmeyerek memnuniyetle tekabbül etmişe benzeyen bir gazeteye kadar ellerindeki her imkânla feryad ve figânlarını yükselttiler. Bu konferansın toplanmasını, Türkiye'de Şeriat-i İslâmiye'nin iktidar olmasına kâfi bir islâmî hareket gibi gören ve göstermeye çalışan inciler döktürdüler.

Hele bunlardan biri -üzerinde çok şey söylenebilecek olan- babasını da uzun uzun mevzuu bahs ettikden sonra, sanki inkılâblar tersinden tekrarlanacakmış gibi dehşetli bir vehimle «Şeriat Kongresi mi?!» diye ağzına geleni söylemekten ictinab etmemiş. Uzun zaman hükümette de bulunmuş olan bu zatın, kendi öz çocuklarını bile müseccel komünist olmaktan kurtaramamışken, rejimi kurtarmaya çalışması, İslâm aleyhtarlığında hâlâ his ve heyecan avcılığı gibi âdî metodlarla ihticâc edilmek istendiğinin göz boyamaz delilidir

Siret-ün Nebî, Peygamber (A.S) Hazretleri'nin güzel ahlâk ve davranışlarını anlatan bir ilim olmak itibariyle ictimaî nizama teması fıkıh gibi doğrudan ve şümûllü değildir. Fakat, öyle olsa ne çıkar?!. Bu memlekette İslâmî esasların sırf ilmî bir çerçeve hudutları içinde dahi ortaya konulmasından hâlâ korkulmakta mıdır?!. Kararları açıklanmayan bir «Bilderberg Toplantısı» karşısında sükûtu ihtiyar eden bu rejimin fuzûli müdâfiileri, her isteyenin girip çıkabileceği, konuşulanları dinleyebileceği ilmî ve islâmî bir konferansın Türkiye'de toplanmasından niçin bu ölçüde telâşa kapılıyor ve «bir bardak suda fırtına ihdasına kalkışıyorlar?!. İslâm Zirve Konferansı, Siret-ün Nebî toplantısından daha mı az siyâsî idi?.

Kendi va'zettiğinin sıhhati ve istikbalinden emin olmayanlar, gerçeklerin üzerindeki şalın kaldırılmasından elbette dehşete kapılacaklardır. Roma Hukuku'nu okutmakta kusur etmeyen fakültelerimizin, mukayeseli hukuk kürsülerinde dahi İslâm Hukuku'nun adının telâffuz edilmesine tahammülü imkânsız kılan zihniyetin âmili, işte İslâm düşmanlarının yüreklerini doldurmuş bulunan bu korku ve endişedir!

Beyaz Rus ordularına karşı yiğitçe savaşan Kafkaslılara yaranmak için Gürcü Bolşevik «isterseniz Şerîat ahkâmına göre yaşayabilirsiniz» diyordu

STALİN DE ŞERİÂTA GÜYA KARŞI DEĞİLDİ

3

Bolşevik ihtilâlinden sonra bir süre Kremlindeki koltukları tahkim etmekle meşgûl olan komünistler, bu arada Hür Kafkasya üzerine yürüyen «Beyaz Rus» ordusunun alacağı neticeyi dikkatle takip ediyorlardı. Çar artığı General Denikin'in ordusu kendisinden önceki ordular gibi tersyüz olmaya mahkûmdu. İmam Şamil'in torunları evlâtları, dedelerinin, babalarının şecâatiyle, değişmeyen değiştirilemeyecek olan imanlarıyla yek vücud moskof ordularına karşı çarpışıyorlardı. Tarih bir kere daha «kemiyetin değil kayfiyetin, maddenin değil mânânın zaferini» teyid etti. Sayıca çok üstün Rus kıt'aları bozguna uğradı. Tarih yine teyid ediyordu ki, «İstiklâl aşkı küllenebilir, ancak söndürülemezdi».

Durum Moskova'nın yeni sahiplerinin gözünden kaçmadı. Muzaffer Dağlılara, şirin görünmek gerektiğini kavramışlardı. Hemen çömezlerden Çiçerin'e —ki bu adam o zaman Hariciye Komiseri idi— yetki verdiler, Çiçerin uzun bir mesaj hazırladı. Bu mesaj tarihin ender şahit olduğu bir ibret vesikasıdır. Komünist yalancılığının, sahtekârlığının emsalsiz bir delilidir.

Bakınız Çiçerin ne diyor:

«Sovyet Sosyalist Cumhuriyetinin başkalarına ait arazileri zapt edip buralarda Sovyet rejimi kurmayı hiçbir zaman aklından geçirmediğini bütün dünyaya ilân ederiz. Kuzey Kafkasya'nın işçi ve köylüleri, sizin cumhuriyetinize gelince, Sovyet Rusya orada bir Sovyet hükûmeti kurmak için cumhuriyetinizin üzerine elde silâhla yürümek niyetinde değildir. Sovyet Rusya milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı prensibine sadıktır.

Kafkasya müslümanları, kendi cumhuriyetinizin idare şeklinden memnun iseniz barış içinde yaşayınız ve gelişiniz. Bizimle iyi komşuluk münasebetleri kurmanızı diliyoruz.» (33)

Bir yıl sonra yani 1920'de ağız biraz daha yayılacak, habis emel başını gösterecektir. Bu defa Temir Han Şûra'da tertip edilen askeri geçit resmine katılan Kızılordu komutanı Smirnov gûya «müslümanlar» için işbirliği teklif edecekti:

«Büyük Şamil'in torunları! Ecdadınızın istiklâlinizin uğruna çarlık Rusyasına karşı büyük fedâkârlıklar talep eden muharebeler yürüttüklerini biliyoruz. Sizin beyaz eşkiya çetelerine karşı savaşınızı da dikkatle takip ediyorduk. Bu savaşınız İmam Şamil'in hakiki ahfadı olduğunuzu ispat etti. Sovyet hükûmeti sizin istiklâlinizi tanıyor, hayatınızı arzu ettiğiniz gibi kurunuz. Fakat bizim sizinle beraber büyük bir vazifemiz daha var: sizin kardeşiniz olan ŞARK MÜSLÜMANLARINI batı emperyalistlerinin esaretinden kurtarmalıyız.» (34)

Yine o sıralarda Stalin ise Dağıstan'ı ağlarına düşürmekle meşgûl, aynı yayvan ağızla «Sovyetlerin Dağıstan'a hürmet ettiklerini» söylüyor ve ilâve ediyordu:

«Şamil'in gerçekleşmesi uğruna mücadele ettiği istiklâlinize hürmet ve saygı duyuyoruz.»

Stalin ele geçireceği kıymetin ihtişamı ile o kadar mahmurdu ki, Kremlindeki yoldaşlarının yutkunacağını bile bile vaad ediyordu:

«Şeriat ahkâmına göre yaşamak istiyorsanız öyle yaşayınız. Biz buna kat'iyyen karşı değiliz!» (35)

Hale bakın «Şeriat» e bile karşı olmadıkları ilân ediyorlar. Hür ve müstakil yaşamalarından «memnun kalacaklarını» ifade ediyorlardı.

Yalnız...

Yalnız «Şark müslümanlarının» kurtuluşu için azıcık «İsbirliği» teklif ediyorlardı.

İşbirliği..

Ve bu işbirliğini tez zamanda tatbike koyuldular. Önce içeriden gafiller, ajanlar temin ettiler, sonra kızılordu ile Kafkasyanın kapılarına dayandılar. Acımasız yaktılar yıktılar, astılar kestiler.

Fakat herşeye rağmen Kafkas Türkünün şûrunda abideleşen İmam Şamil'in adına dokunamıyorlardı. İmam Şamli'in sadece Kafkasya'da değil bütün Türk ve İslâm Âleminin gönlüne taht kurduğunu biliyorlardı. Esaretteki Kafkas Türkleri, Büyük İmam'ları için ağıtlar yakıyor, onun için şiirler terennüm ediyordu: «Şamil müfrezeleri teşkil olunmuş O'nunla ilgili hatıralar, eşyalar toplanıyordu.» O sıralarda neşrolunan Sovyetler Birliği Tarihi bile İmam'dan «mümtaz bir şahsiyet» diye bahsediyor fakat, ağır ağır komünist literatürünün kelimelerini kullanarak birtakım yorumlara girişiyordu:

«Şamil mümtaz siyasi bir rehber ve cesur bir kumandan idi. O, kendi milletini çok iyi biliyordu. Şamil dağlıların devlet teşkilâtını kurarken (Ki o devlet zerresine kadar şer'i bir devletti. Y.Y.) ve çar kolonizatörlerine karşı mücadeleyi idare ettiği zaman dâhi bir teşkilâtçı olduğunu göstermişti, Şamil müstakil bir devlet kurmuştu. Şamil'in çarizme karşı olan ve yerli feodalleri de hedef alan çalışmaları demokratik ve progresif bir mahiyet taşımakta idi.»

Ne var ki, artık Kızılların verecekleri taviz kalmamıştı. Kafkaslar artık tamamen hâkimiyetleri altında idi. Dünyanın dikkati bu bölgeden dağılmış ve komünistler «Şark müslümanları» meselesinde de programlarının yeni bir safhasını tatbike koymuşlardı.

O halde Şamil'in hatırasına da saldırabilirlerdi.

Gürcü Yoldaş, bir yandan votkayı çekiyor, bir yandan talimatlar yağdırıyordu. Emirler doğrultusunda yeni yeni çömezler gerçek düşüncelerini kusmaya başlamışlardı. Artık.

«Rus milletinin şerefine» içiliyordu. «Çünkü Rus milleti sovyetlerin en sivrilmiş» efendi milleti idi. (36)

Marks, İmam Şamil'den için «En büyük demokrat» demişti ya, kim oluyordu Marks; Şamil «Kafkasya'nın ve Türkistan'ın Rusya'ya iltihakına mani olan bir AJANdı» (37)

«Şarkta bir nevi 'Vatikan' vazifesiyle vazifelendirilen bir hilâfet ile Rusya'ya cihad ilan» ediyordu. (38)

Prof. Ademyan diye bir ermeni çıkıyor kraldan çok kralcı kesiliyor Şamil «Fransız ajanıydı.» diyerek parsa toplamaya çalışıyordu. Bir başkası ise daha tumturaklı yazmak edasıyla döktürüyordu. Adı Prof. Drujinin idi ve şunları yazıyordu:

«En selâhiyetli Sovyet tarihçileri, Kafkasya istiklâl hareketinin Türkiye tarafından tahrik edilmiş bir hareket olmadığı kanaatindedirler. Bu hareket memleket dahilinde kendi başına meydana gelmiştir. İmam Şamil'in kurduğu teşkilât bir devlet karekterini taşımaktadır. Şamil'in siyaseti antifeodal ve demokratik bir hareketti. Bu hareket bir kurtuluş hareketi ol-

STALİN, «İsterseniz Şeriat ahkâmına göre idârenizi kurabilirsiniz» diye, aldatarak istilâ ettiği Müslüman - Türk ülkelerinden birinde Komünist Parti kongresinde görülüyor.

duğu için ilerici harekettir. Acekyan ileri sürdüğü tezini ispatlayamamıştır. Kafkasyalıların medeni olmadıkları iddiası da tamamiyle yanlış ve ilmî değildir.» (39)

Ne dersiniz? Biri ak diye bağırırken diğeri kara diye feryadı basıyor. Gerçeği tahrif edebildikleri kadar ediyor fakat, bakıyorlar ki balçık sıvanmıyor, çark edip marksist lûgatçe ile kelime oyunlarına giriveriyorlar. Az biraz dürüstleri ise, daha kesin konuşabilmek cesaretini buluyorlar:

«Şamil, çarlık emperyalizmine karşı kahramanca mücadele eden dâhî bir devlet adamı ve büyük bir kumandandır. Onun idare ettiği Kafkasya mücadelesi Kuzey Kafkasya'nın hürriyet ve istiklâl uğruna yapılan mücadele idi.» (40)

Fakat herşeye rağmen bunlar komünist rejimde kısılan seslerdi. Esas olan Lenin ve Stalin yoldaşların Kremlin'den çömezleri vasıtasıyla verdikleri hükümdü! O hükmün özeti ise şu idi:

«1 — Şamil Osmanlı Sultanlarıyla, İngilizlerin ajanıdır.

2 — Kırım harbi yıllarında rus ordusunun Sebastopoldaki bozgununu o hazırlamıştır.

3 — Şamil irticanın başıdır. Onun hareketi mürteci ayaklanmasıdır.

4 — Bu hareket halkın yararına değildi.

5 — Şamil olmasaydı, kafkas halkları çarlık Rusyasının idaresi altında müreffeh ve medeni yaşayacaklardı.» vs. vs...

Artık bu bölüme noktayı koyabiliriz. İmam Şamil'in tarihe sığmayan hareketine komünistlerin şahitliğini beklemek yersiz. Fakat, daha önceki bir iddialarını hatırlayınız. «Müslümanlar çarlarla işbirliği yapmışlardır.»

(33) H. Bammate, Le Causase et la revolution russe, 1929

(34) Ahmed Magoma'nın şahsi arşivi

(35) Rus Komünist Partisi tarihi s. 237 - 239.

(36) J. Stalin, Vatan harbi hakkında, s. 351

(37) Smirnov, Şamil hareketinin irticai mahiyeti

(38) Voprosı İstorii dergisi n. 9

(39) Voprosı İstorii dergisi, n 11, s 134 - 140

(40) Uçıtelskaya Gazeta gazetesi 22.9.1956

Müslüman,
"Lâik devlet",
"İslâm devleti" değildir.

Müslüman,
İslâm Yazısı'nı öğren,
tâ'limini teşvik et...

TÜRKÇESİ — Ahmed SELÂMİ

Mukaddes Şerîatımız karşısında ilhâd (ateizm)

Türkiye'deki ateizmin (ilhâd cereyânının) mukaddes ve muazzez ŞERÎATIMIZA (dînimize), bütün «izm» lerden daha büyük düşman olduğu inkâr edilemez. İlhâd, en büyük düşman olarak karşısına ŞERÎATIMIZI (dînimizi) almış bulunuyor. Memleketimizdeki müesses ilhâd, komünizme, faşizme, kökü dışarıdacılığa ve aşırı sola karşı olduğunu ne kadar ilân ederse etsin; bayramlarda seyranlarda, nutuklarda mesajlarda, bunları ne kadar ağzına alırsa alsın, aslâ ve kat'a inanılamaz. Onun en büyük düşmanı, mukaddes ve muazzez ŞERÎATIMIZDIR. Çünki:

● *1 — Memleketimizdeki ateizmin (ilhadın), İslâmiyet hâric, sâir bütün cereyanlarla pekçok müşterekleri vardır. Halbuki onu, İslâmiyyet ile (Şeriatımızla) hiçbir müşterek noktaya sâhib göremiyoruz. İslâmiyyet, vahye müstenid olup, Allah Azze ve Celle'nin irâdesine müntehî bulunurken; İslâmiyyet'in dışındaki bütün cereyan, doktrin, düzen ve sistemler, hatta «semâvî dîn» denilen Yehûdîlik ve Hıristiyanlık bile, yehûdî zihni ile şekillendikleri cihetle vahye değil, şu veya bu insanın nefsine, arzusuna dayanır... Şu halde mukaddes ve muazzez Şerîatımız (dînimiz) bir tarafda, ötekilerin tamâmı ise diğer tarafda... İşte bu diğer tarafın da hepsi, kan ve süt karâbeti içinde ve soy sop berâberliğine sâhib ve hısım - akraba...*

Binâenaleyh «ilhâd cereyânı en büyük düşman olarak karşısına şerîatımızı (dînimizi) almış bulunuyor» *demek, aklen bile zarûrî bir netice olarak karşımızdadır.*

● *2 — Memleketimizdeki ateizm (ilhâd), Avrupalılar tarafından Tanzimatçılara zerkedildi. Onlardan ittihâd ve terakkicilere, totemcilere, putperestlere, şefokratlara localardaki beygiristlere v.s.'lere kadar yayıldı durdu. Görülüyor ki ateizm (ilhâd) cereyânı, şu Müslüman milletin içinden değil, sınırları dışından gelmiştir. İçimize girişi de, zile basıp, müsâade isteyip, selâm verip, kapıdan değil; pencereden, bacadan, bahçe kapısından ve çardakdan olmuşdur.*

Hangi afif ve mert bir kişi dostunun evine böyle girer? Böyle bir giriş dostun girişi midir, düşmanın girişi mi?

Binâenaleyh bu da gösterir ki, «ilhâd cereyânı en büyük düşman olarak Şerîatımızı (dînimizi) almış bulunuyor» *demek, bir delîle ve bir hüccete sâhibdir.*

● *3 — Vatanımızdaki ilhâd cereyânının alkolik, geri zekâlı ve uçkuru düşük meczupları, hâlâ daha, müslümanın sarığı, kalemi, kâğıdı, yazısı, çizisi, örtüsü, iffeti, gerçek hacısı ve hocası karşısına, mânialar çıkarabilmenin gazeteciliği, kitapçılığı, hatipliği, müzâkereciliği, tedbirciliği peşinde!... İlhad, bu kadar hiçbir şeyin peşinde dolaşmıyor.*

Binâenaleyh bu da gösterir ki, ilhâd cereyânı Şerîatımızın (dînimizin) karşısında olduğu kadar hiçbir şeyin düşmanı değil...

● *4 — Türkiye'mizdeki ilhâdın (ateizmin) paralı - pullu, sömürücü - sıyırıcı, gülüp - oynayıcı ve sövüp - sayıcı nevzuhurları, İslâm'ın îmânî, iktisâdî ve ictimâî her noktasının karşısına çıkmakdan ibâret kalmayı, en umûmî gâye ve hedef ittihâz etmişlerdir.* «İlkeler, ülküler, tilkiler ve türkülerden» *ibâret bir sistemi, mücerret İslâm'a reaksiyon olarak örmenin sâhibleri bulunuyorlar.*

Manzaralarındaki her girinti ve çıkıntı, sâdece İslâmiyyet'in antitezi olmakdan ibâret...

İşte bu da gösterir ki, ilhâd cereyânının (ateizmin) en büyük düşman olduğu nizâm, mukaddes ve muazzez dînimiz yani şerîatımızdır.

● *5 — İlhâdın mümessili olan gazetecilere, siyasîlere, teşekküllere, locaralara, locavî beygiristlere, şefokrat putperestlere bakılacak olursa, müslümanlara muhtâriyet vermeye kat'iyyen taraftâr olmadıkları görülür. Ortodoks ve yehûdîler Türkiye'de muhtâriyet sâhibi iken, müslümanların dîn mektebleri, vakıfları, ve diyânet teşkilâtı, siyâsî bir merci olan başvekile bağlıdır. İlhâdın mümessilleri* «sınıfsız imtiyazsız ve eşit haklara sâhib vatandaşlardan!» *bahsetdikleri halde, muhtar olan ortodoks ve yehûdîler, bal gibi imtiyazlı bir sınıf hâlinde yaşatılırlar...*

Bu da apaçık gösterir ki, ilhâd cereyânının Türkiye'de en büyük düşmanı mukaddes ve muazzez şerîatımızdır.

● *6 — Mülhidler (ateistler), Devlet-i Âl-i Osmân'ın şahsında Şeriatı gördüklerinden, mütemâdiyen Osmanlı düşmanlığı yaparlar. Ayrıca, gaasıb hâlet-i rûhiyesine sâhib oldukları cihetle, en büyük tehlike ve düşmanın, hakkını ve mekânını gasbetdikleri Şerîatdan geleceği vehmi içinde yaşarlar. İşte bu vehim, onları, en büyük tehlike ve düşman olarak mukaddes ve muazzez Şerîatımızı görmeye ve göstermeye iter...*

Mülhidlerimiz, sıkışınca «ben de Müslümanım!» *derlerse de, aklı başında hiç kimseyi kandıramazlar. Çünki Müslüman olmak lâf işi değil, fiil işidir...*

Bütün bunlardan sonra netîce şu: Aklı başında her müslüman, ilhâdın en başda neyi karşısına aldığını iyice öğrendikden sonra, artık gülüp oynıyamaz. Hele ittihada mani olan ve neticede zilleti ortaya koyan her söz, yazı ve fiilden şiddetle kaçar. Bunun için de en başda nefs murâkabesine sâhib olmıya çalışır vesselâm...

● FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Çağdaşlaşma Avrupalılaşma Modernleşme

1

ÇAĞDAŞLAŞMA, Batı dillerinin tanımadığı bir mefhum. Abesin tâ kendisi. İnkıraz devrinin mânevî sefâletini bütün acılığı ve bütün açıklığıyla belirten bu habîs kelimeyi lûgat hazinemizden tardetmedikçe nâtık hayvan vasfına hak kazanamayız. Gerçi düşman bir dünyanın, yâni hıristiyan Batı'nın şuûrumuzu felce uğratmak için uydurduğu kelimeler daha az tehlikeli değil. Ama hiç bir emperyalizm, çağı tek başına temsil etmek gibi abes bir iddiaya düşmemiştir. Bazı yazarlarımızın çılgınca benimsedikleri *«azgelişmiş»* ithamına gelince; o da kendi uydurdukları *«çağdaşlaşmak»* kadar hazin ve abes. Hıristiyan Batı'nın asırlık kinlerini ifşâ eden bir uydurma bu. Nerede geri kalmış? Kime göre geri kalmış? İlimde ileri - geri diye bir ayırdediş olamaz. Bir Türk'ün bu tâbiri benimsemesi, şuûrsuz bir masoşizm. Zirâ:

a) Târih sahnesine çıkan büyük medeniyetler birbirine eşit değerdedir.

b) İslâm - Türk medeniyeti, bu medeniyetler içinde en parlak, en uzun ömürlü, en zinde medeniyetlerden biridir. Medeniyetin tek ölçüsü vardır: İnsana verdiği değer. Türk - İslâm dünya görüşünde, insan, Tanrı'nın bir nusha-yı şûrasıdır. Tabiatın dışında imtiyazlı bir yeri vardır. Bu itibarla mukaddestir. Türk - İslâm dünya görüşü, insan haysiyetine büyük değer veren, bu haysiyeti inancın ve düşüncenin bütün belirtilerinde görmesini bilen bir idrâktir. Vazgeçilmez icâbları adâlet, eşitlik, hürriyet ve müsâmahadır. Türk - İslâm medeniyeti bu idealleri gerçekleştirdikten sonra, her medeniyet için mukadder olan bir çöküş ve çözülüş merhalesine ulaşmıştır. Zaten doğunun ve batının bütün büyük târih felsefecileri medeniyetin, kavimlerin târihinde böyle çıkış ve iniş merhaleleri olduğunu kabûl ederler. Demek ki, bizim için bir *«geri kalmışlık»* söz konusu değildir. Zirveye vardıktan sonra yükselecek başka irtifâlar olmadığı için, yürüyüşe devam etmek, ister istemez alçalmaktı. Batı'nın abeslerine itibar etmek bu alçalışı büsbütün hızlandırdı. Rodinson, çağdaş dünyayı, sanayileşmiş - sanayileşmemiş diye ikiye ayırıyor. Daha aydınlık, yâni daha ilmî bir sınıflandırış. Değer yargısı belirtmiyor; sanayileşmek iyi de olabilir, kötü de. Daha doğrusu sayısız mahzurları olan bir mecbûriyet-i elîme. Azgelişmiş yalanı ise sömürgecilerin kendilerine vesâyet hakkı hazırlamak için uydurdukları bir mahkûmiyet kararı. Ah bu Avrupa! İngilizler dünyanın en büyük medeniyetlerinden birini yok ederler; Hind'de kasırga gibi eser, tezgâhları söker, mâbed taşlarını müzelere aktarır, insanlığın yüzünü kızartacak zulümler âcâd ederler. Bu habâsetler insansever Marx'a lâtifeler ilhâm eder: *«Doğuda içtimâî değişiklikler ancak Avrupa'nın istilâsı sayesinde gerçekleşebilir... âferin İngilizlere, istikbâlin büyük Hindistan'ını yaratmak, yâni Hind'i çağdaş medeniyete ulaştırmak için bu sıkıntılara katlandılar»* der. *«Sanayi bakımından gelişmiş ülke, azgelişmiş ülkeye geleceğin imajını sunar sâdece.»* Marx bu sözü niçin söylemiş, anlatalım: İngiltere'de kapitalizm gelişmiş. Sanayi inkılâbı bütün ihtişam ve sefâletiyle ferman fermâ; Almanya millî birliğini bile kuramamış henüz. Sanayi alanında ise geri mi geri. Yazar Alman okuyucusunun dikkatini çekmek istiyor konuya. Sana anlattığım, kendi hikâyendir, diyor, Çünkü her toplum aynı merhalelerden geçecektir. Yarın sen de İngiltere gibi olacaksın. Bu hüküm çağdaş düşünceye Vico'nun armağanı, Vico'nun ve Auguste Comte'un: Her ülkenin târihi aynı istasyonlardan geçmek zorunda. Asrımızın en büyük içtimâî İlimler Ansiklopedisi Modernisation'a ayırdığı oldukça uzun bir incelemeyi Marx'ın yukarıdaki cümlesiyle başlatır. Modernisation, eski bir olayın (sayrûre) zamanımızdaki adıymış. Sosyolog buna: *«Azgelişmiş ülkelere, gelişmiş ülkelerin vasıflarını kazandıran sosyal değişme süreci.»* diyor. Azgelişmiş, çok gelişmiş ne demek? Bu değişme kendiliğinden mi oluyor, yoksa dış müdahalelerin eseri mi? Yazar devam ediyor: *«Emperyalizm çağında, gelecekleri imaj veya tasvirleri, sömürge halklarına sömürgecileri tarafından sunuluyordu. Hind'den söz edilirken İngilizleşiyor deniyordu, Hindiçin'den söz ederken Fransızlaşıyor.»* Demek ki sömürge halkı için ideal (yâni bugünkü tâbirle modernisation) efendilerine benzemekten ibaretti. Sömürge halkına bu yanlış hedefi telkin edenler kimlerdi? Müstevliler. Gaye, onlardaki direnişi yok etmek, kişiliği öldürmekti. Ansiklopediyi okuyalım: *«Uzun süren sömürgecilik yılları, emperyalist rejimler arasında —millî menşeleri bir yana— büyük benzerlikler olduğunu gösterdi; eski dar deyimler kullanılmaz oldu, Avrupalılaşmaktan söz edilmeğe başlandı.»*

GÖRÜYORUZ ki, *«çağdaş uygarlığın»* temsilcileri mağlûblara önce kendilerini örnek gösteriyorlar, sonra mensub oldukları câmiayı, yani Avrupa'yı. *Avrupalılaşma*nın Avrupalılar'ca ne manâda kullanıldığını aşağıda anlatacağız. Şimdi düşman ülkelere teklif edilen daha sonraki modellere göz atalım: *«II. Dünya Savaşı Avrupa devletlerinin zayıflayışına ve Amerikan nüfûzunun yayılışına şâhid oldu. Batı dilleri yeni bir kelimeyle zenginleşti:* Amerikanlaşma. *Avrupa Amerikanlaşıyordu. Ama dünyanın geri kalan bölgeleri söz konusu olunca kullanılan kelime* Batılılaşma *idi. Ne var ki, savaş sonrası yılları bu daha geniş tâbirin de lüzumundan fazla dar olduğunu isbat etti. Daha topyekûn bir tâbire ihtiyaç vardı. Bu ihtiyacı karşılamak için* modernisation *kelimesi uyduruldu. Modernisation, gerek bütün modernleşmiş ülkelerin —ister Avrupa ve kuzey Amerika gibi batılı olsun, ister Sovyetler Birliği ve Japonya gibi doğulu— başarıdaki benzerliklerini; gerekse modernleşmekte olan toplumların —nerede olurlarsa olsunlar, nasıl bir gelenekleri bulunursa bulunsun— amaçlarındaki benzerliği tek kelimeyle belirtiyordu. Görülen benzerliğin esası iktisâdî idi. Toplumlar iktisâdî başarılarının bütünü göz önünde tutularak sınıflandırılıyor, karşılaştırılıyor ve değerlendiriliyordu: Tek sağlam ölçü buydu. Bu inkişafı inceleyen iktisatçılar, başlıca konularının, W. Arthur Levis'in söyleşiyle* nüfus başına düşen gelirin artışı *olduğu kanâatine varınca ileri doğru bir adım atılmış oldu. Bu basit ve* işlemsel *tanım hem iktisâdî gelişmenin özlenen sürekliliğini hem de bu süreklilik boyunca başarı seviyelerinin mukayeseli ölçüsünü belirtiyordu. Böylece iktisâdî gelişmenin tahlilini belli bir mihraka bağlıyor ve modernisation'unun sosyal bir vetire olarak en anlaşılır tahlilini vurguluyordu. Demek ki, modernisation, sosyal bir değişme vetiresidir, bu vetirenin başlıca unsuru iktisâdî gelişmedir. Modernisation, sosyal bir çevre yaratır; nüfus başına gelir artışını fiilî olarak gerçekleştiren bir çevre. Zirâ verimin fiilî olarak artması için yükselen ferdî geliri üretip tüketen insanların kendi üretici güçlerini artıracak ve bu davranışı topluma yayacak kadar oyunun kaidelerini anlamış ve benimsemiş bulunmaları lâzımdır. Harold D. Lawsell (1965) doğru söylüyor:* Böyle bir kazanca dönük *davranışa sâhib olmak için, iktidar, saygı, doğruluk, sevgi, refah, beceri (mahâret) ve bilgi gibi bütün sosyal değerlerin yeni baştan düzenlenmesi ve yeni baştan paylaşılmasına ihtiyaç vardır.»*

Hâdiselere bakış / Mustafa YAZGAN

Ülkücü İmam'ın göremedikleri

Nihal Atsız adında bir ırk manyağı uzun müddet Bozkurtçulara kılavuzluk etmiştir. Bir çok genç, bu adamın ifsâd edici telkinleri ile sapıtmıştır. İşte o küfür kusmuklarından bazı iktibaslar: (Ötüken Dergisi - Kasım 1970 Sayfa: 3 - 7/14)

— «İslâmiyet ırk ve renk tanımazmış. Komünizm de tanımıyor. Amerikan anayasası da tanımıyor, ama gerçekte bu fark dâima vardır. İslâmiyetin ırk ve renk tanımadığı çağlar, bir daha dönmemek üzere geride kalmıştır.. Biz Türkçüler ırkı tanıyoruz. Zaten mevcut olmayan eşitliği kabul etmiyoruz ve soyumuzun üstünlüğüne geçmişteki örnek ve eserleriyle inanıyoruz. İslâmiyet, Türkler sâyesinde yaşadı ve yükseldi. İslâmiyet Türkleri değil, Türkler İslâmiyeti yüceltti. Biz İslâm olmadan önce de büyüktük. Keramet İslâmiyette olsaydı, her müslüman millet yükselirdi... Allahın halifesi olan bütün insanlar arasında Stalin ile Moşe Dayan da var mı? İslâm düşüncesinde sömürgecilik vardır. Ülkeler fethetmek, bir ülkeyi haraca bağlamak, sömürmekten başka bir şey olmadığı gibi, bütün beşeriyet de tek ümmet değildir. Peygamber «ümmetim» diyerek yalnız müslümanları kastetmektedir, ve İslâm geleneğine göre mahşerde yalnız kendi ümmeti için şefaat edecektir. Pasteur veya Koch'la (bir müslüman) arasında tercih yapmak durumuna düşse ilk iki gâvuru seçeceği muhakkaktır... «Tanrı Türkü korusun» sözü Türkçülerin sloganıdır... Bilimdeki türlü ilerlemeler geliştikçe kâinatın din kitaplarında yazıldığı gibi, altı günde yaratılmadığı, bu oluşumun milyarlarca yüzyılda meydana geldiği, hele insanların altı bin yıl önce yaratılan muhayyel bir Âdem'le, hayâli bir Havva'dan türemedikleri isbat olunmakta ve ilim artık, kısa ömürlü de olsa canlı hücre yaratacak seviyeye ulaşmış bulunmaktadır... Bütün bunlardan sonra din bir ahlâk ve vicdan sistemi diye kabul edilmedikçe, ilmin karşısında iflâs'a mahkûm olacağı gibi, Tanrı'yı da insanların günlük işlerine kadar karışan bir varlık diye düşünmenin saçmalığı kendiliğinden ortaya çıkıyor... Her peygamber de nihayet kendi bilgisi ve görgüsü kadar düzen ve yasak koymuştur... İslâm tarihinin başlangıcı hakkında ortaya sürülen vukuattan çoğunun menkabe mâhiyetinden ileri geçmediği, hele birçok kimse tarafından birbirine naklolunan hâdiselerden hiçbirisine güvenilemiyeceği ortadadır... Kur'an (M......) in tâlimatıdır»

Uzunca bir yazıdan bazı parçaları, Ülkücü imam'ın mektubundaki hatalı bir cümleye karşılık yazıyorum. Ülkücü imam «İslâmsız Türkün dâvâsına sarılana hiçbir zaman rastlamadım» demişti. Şimdi bütün açıklığı ile, İslâm, Kur'an, Peygamber, İslâm nizamı ve tarihine düşman bir zihniyetin var olabileceğini ve hatta bu zihniyetin necip bir kavim olan Türk kavmi içinden de temsilci bulabileceğini, Türk kavmine mensup olsa da Allah ve Resûlünün nizamına inanmadığı takdirde onun da adının Kur'anî ifade ile «Kâfir» olacağını anlayıp, kabul edecektir zannediyorum.

Ülkücü imam mektubunun son sayfasında şunları yazıyor:

— Diyelim ki, Ülkücülerin içinde İslâm'ı bilmeyenler var. Peki sizin gerçek müslüman olduğunuzu nereden bilelim?... İslâm size tapulu mu? Allahla kul arasına kimse giremiyeceğine göre ve kulların iyi ve kötülüğünü Allah'tan başka kimse bilmeyeceğine göre, siz kimin müslüman olup, kimin olmadığını nasıl ispatlıyorsunuz? Neye dayanarak?

Cevap :

— Meseleyi sen - ben seviyesine düşürmeden hepimizin tâbi olacağı muazzez İslâm açısından ele alırsak görürüz ki, Allah ile kul arasına kulluk zirvesinin son ufkundaki yüce Peygamberler, Allah'ın iradesi ile girmeğe vazifelendiriliyor. Allah'ın nizamını tebliğ ediyorlar. Son ve kâmil peygamber (A.S.S.) da bu vazife ile gelmiştir. «Gerçek müslüman» tâbiri maalesef zamanımızda müslüman görünüşlü münâfık tiplerin bollaşması karşısında sık sık kullanılır hâle geldi. İslâm, bir müslümanın ne olup ne olmaması gerektiğini bildirir. İslâm'a tâvizsiz, samimi bir imanla bağlanan kimselerde söz ile öz birleşir. İslâm bir aşk gibi, gönüllere sultan olur. İslâm safında toplanan mü'minler kardeş olur. Kulların iyilik ve kötülüğü ruh'un dışa akseden söz ve fiilleri şeklinde tezahür edince, kimin müslüman olup, kimin olmadığı ayan beyan görülür. Ülkücü imam'ın anlıyacağı bir misalle, nasıl komünist herkes gibi bir insan olduğu halde onun söz ve fiillerinden kötülüğü ve hıyanetini anlıyorsanız, bunun gibi iyilikler ve kötülükler de anlaşılır ve hükme muhatap olurlar.

Ülkücü imam'dan son cümleler:

— Gözünüzü seveyim, şu meşhur kaleminizi bir de komünist, mason, dinsiz, Allahsızlara yöneltiniz. Ama lâfla değil tabii. Şu meşhur MTTB. nizden de bir şehid görelim ne olur... Madem bizi beğenmezsiniz siz yapın da görelim... diyor.

Cevap:

— Bu nâçiz kalem, yalnız Allah'ın rızası için komünistin. masonun, dinsizin, Allah tanımaz'ın karşısında ve İslâm'ın emrindedir. Mütevazi eserlerim bu cümlemin şahididir. Lâf devri kapanmış, İslâmı samimiyetle yaşamağa çalışan ve yaşamayanların hayatın her safhasındaki fiilî mücadelesi başlamıştır. Komünizmle mücadele gerek şarttır, ama yeter şart değildir. Komünizmi yok etmenin yolu mutlaka İslâm'a tâvizsiz bağlanmaktan başlar. Ülkücülerin dışındaki İslâmcı gençliğin sükûtu ne korkaklıktan ne pasiflikten ne şundan ne de bundandır. Şu hususu bu vesile ile açıkça ifade edeyim ki, İslâmcı gençlik bir kerre tetik çekmeğe başlarsa, Türkiye'nin ne hâle geleceğini tahmin bile edemezsiniz. Unutmayınız ki, Ülkücülerin de, komünistlerin de fiilî kavgalarından rejim pek müteessir değildir. Çünkü bu ikiden biri galip gelse fikir sistemi, teklifleri ve tatbikatları ne dereceye kadar ürkütücü olur, bilinmez. Ama ya İslâmcı gençlik gâlip gelirse...? Buna müsaade buyurulur mu? İslâmcı gençlik milletimizin son hayat ümidi ve son şehidler ordusudur. Kıytırık sokak oyunlarına çıkmamalıdır bu gençlik. Değil mi?

Muhterem üstâd Said Şamil'in yazısı elimize geç ulaştığı cihetle bu sayımızda yer almamıştır. Muhterem okuyucularımızdan özür dileriz.

SEBİL

ANLAY[illegible] İPLER KİMDE!

denktas ve rossides aynı locada mason!

Lodge Othello

(No. 5670 E.C.)

Meeting at the
TWIN CHURCHES
FAMAGUSTA.

Date of Consecration 17th February 1938

Meeting on the First Wednesday in the months of October to June inclusive

Installation in April.

List of Officers 1962 — 1963
Roll of Members
as on 1st April, 1962.

19[illegible]

193[illegible]

1938

1938 J.

1938 A. [illegible]
14

1938 T. A.
P.O

1938 J. E. B[illegible]
31 *Ha*

1938 G. E. Ri[illegible]
P.O.Bo.

1939 F. N. Hou[illegible]
P.O.Box 21, Famagusta.

1942 J. Clarke,
25 *New Str., Wallasey, Cheshire.*

1943 P. N. Rossides,
Chief Port Officer, Famagusta.

1943 C. G. Tornaritis, Q.C., P.M.,
Legal Department, Nicosia.

1943 F. A. Angell,
6 *Ladbroke Mews, London, W. 11.*

1944 S. J. Demetriou, (P.M.g.),
Larnaca.

1948 J. S. Giragosian, B.E.M.,
Veterinary Office, Larnaca.

1948 S. Perries (Piperis),
210 *Riley Str., Sydney, N.S.W., Australia*

1949 P. K. Kissonergis,
P.O.Box 234, Nicosia.

1949 K. A. Browne, P.M.,
Arlington, Carpenters Lane, W. Kirby, Ches.

1949 J. W. Freeman,
5 *Norwich Rd., Northwood Hills, Mddx.*

1950 R. R. Denktash,
Legal Dept., Nicosia.

1950 G. E. Glykys,
P.O.Box 209, Limassol.

1950 M. S. Agrotis,
48 *Tennyson Str., Nicosia.*

1950 B. H. Ekrem,
District Court, Famagusta.

1950 T. Ansell,
"Cornerways" York Rd., Broadstone, Dorset.

1950 N. G. Pierides,
C/o 6 Aphrodite Str., Nicosia.

1951 V. A. E. Dempster, P.M.,
P.O.Box 206, Nicosia.

1951 G. C. Hadjicostas,
P.O.Box 215, Famagusta.

1951 G. W. Harper,
Fairhaven, Beaconsfield Rd., Claygate, Surrey.

1951 S. M. Taylor,
91 *Ryssell Str., Sheerness, Kent.*

● *Rauf Denktaş'ın masonluğunu vesikalandıran Othello Locası'nın isim listesinin fotokopisi... Listenin 3. sayfasında yunanın Rossides'i, 5. sayfasında da bizim Kıbrıslı Denktaş'ın ad ve adresleri okunuyor.*

YIN,

E!

Hemen yanda fotokopilerini sunduğumuz vesika ilk def'a neşrolunmaktadır. Önce sizlere bir isim listesinden ibaret olan bu vesikanın kapağınında yazılanları tercüme edelim:

«OTHELLO LOCASI»
(No. 5670 E.C)
FAMAGUSTA'DA
TWIN KİLİSESİ'NDE
TOPLANTI
Ekim ayından Haziran sonuna kadar her ayın ilk Çarşambası toplantı vardır.
Memurlar Listesi
1962 - 1963
Üyeler Listesi
1 Nisan 1962 tarihi itibariyle

Evet, hemen farkettiğiniz gibi bu bir «*Mason Locası'nın isim listesi*» dir. Dünyada bir sürü mason locası ve bunların listeleri mevcud, ancak, okuyucularımıza sunduğumuz bu listenin ehemmiyetli tarafı 5. sayfasında yer alan ismin hüviyetidir. Bu isim halen Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin Başkanı olan Dr. Rauf Denktaş'a aittir. Aynen şöyle yazılmıştır:

«1950 R.R. Denktash
Legal Dept. Nicosia.»

Buradaki 1950 tarihinin, Danktaş'ın Locaya kayıt tarihi olması ihtimali mevcuddur. İsminin başındaki ilk «*R*» nin ne mânâya geldiğini çıkaramadık. Acaba Rauf Denktaş'ın «göbek» ismi midir, yoksa Loca'daki rütbesini mi göstermektedir? Meçhûl. Bunu en iyi yine Rauf Denktaş bilir.

Listenin ikinci ehemmiyetli tarafı ise hemen 3 sayfasında yer alan bu defa bir rumun ismi... Bu rum Rossides'dir. Acaba hangi Rossides?. Herhangi bir Rossides değil, bu adam halen Kıbrıs Rum Devleti'nin Birleşmiş Milletlerde'ki «*Sözcüsü*» olan Rossides'dir.

Sebil, bu sarih vesikalar üzerinde, daha önce kapakdan ve bu sayfamızda yer alan «*başlıkların*» dışında fazla sözü etmeyi fuzûli addetmektedir. Türk'ün haklarını müdafaa eden DENKTAŞ ile Rumların haklarını müdafaa eden ROSSİDES'in aynı İNGİLİZ MASON LOCASI'nda yer almaları gibi garabet herkes tarafından çok rahat izah edilebilecek, Kıbrıs gibi bir mes'elenin çözümünde iplerin kimin elinde bulunduğunu kafalara «*dank*» ettirecektir.

BİR MÜCÂHİDENİN ARDINDAN

«Âlimin ölümü, âlemin ölümü gibidir.»
Hadıs-i Şerif

BEŞERÎ nasiblerin en büyüğü, hiç şüphesiz iman, ondan sonra da mârifetullahdır. Mârifetullah, yani Allah'ı hakikatine muvafık bir sûrette bilmek... Sonra da bu temel bilgi üzerine bina edilmiş olarak bütün bir âlemin kamil bir izahına sahib olmak...

Hiç şüphesiz dünyamızdan bu kemâle ulaşmış müstesna fıtratda pekçok insan gelip geçmiştir. Fakat, ne yazık ki devrimiz, bu vasfı hâiz insanlar bakımından büyük bir kıtlık içinde bulunmaktadır. Zira şahsiyetin teşekkülü —hiç şüphesiz— fıtrî ve tabiî şartlar kadar beşerî ve ictimaî şartlara da bağlıdır. Denilebilir ki; o, fıtrî husûsiyetlerle ictimaî muhitin müşterek bir enmuzecidir

Memleketimizde nice zamandan beri gerçek ilmin ve âlimin barınmasına imkân bahşetmeyen dehşetli bir hûşûnetin hükümfermâ olduğu muhakkakdır. Kıymet hükümlerinin alabildiğine değişmesiyle bir zelzele mıntıkası yâni enkaz yığını haline gelen cemiyetimizde, bazı talihli insanlar, tıpkı bir yıkıntının içinde kalan ufak bir hava boşluğu sâyesinde varlığını idame ettirebilen bir tutam yeşil ot parçası gibi, tâze, bâkir ve masun kalabilirler. Bu talihli insanlardan biri de, kendisini yakınen tanımanın hudutsuz saâdeti arkasından erken kaybetmenin dayanılmaz acısına mâruz kaldığımız büyük âlim ve mücâhide Hatice Suad Safayhi Hanımefendi idi. Derin ve şahsiyetli Osmanlı dünyasından bize kadar ulaşabilmiş müstesna bir insandı. İhtimal, annelerimizin hattâ daha emin bir tabirle söylemek gerekirse büyükannelerimizin nesilleri içinde emsâli pek çoktu. Fakat O, zamanımızda hilkad garibesi sayılacak derecede devrimize yabancı, fakat ruhumuza âşinâ idi. O'nunla çok def'a zamanımızdan koparak İslâm'ın hükümfermâ olduğu sâadet dolu devirlere uçup gitmiştik. Bize özlediğimiz dünyadan gönderilmiş müstesnâ bir haberci gibiydi. Ne yazık ki; O'nu, hayatının, kendisinden en fazla istifade edilebilecek olan en verimli çağında kaybetmiş bulunuyoruz. Kelimenin tam mânâsıyle öksüz ve bikes kaldığımızı söylersem mübalâğa etmiş sayılmamalıyım. Zira bir çocuğun ölen babası veya anasının yerine bir başkasını —imkân nisbetinde— ikamesi yine de mümkündür. Fakat, biz bir benzeri olmayan ve bize sırf kendisinin tanıyıp bildiği bir âlemden âbıhayat halinde ilim, iman ve ahlâk düsturları sunan müstesnâ bir mürebbiyeden mahrum kaldık. O'nun yerine kimi koyabiliriz ki?!...

Nesiller boyu âlim ve âbidler yetiştirmiş köklü bir âilenin son büyük mümessillerinden Yahya Efendi Dergâhı Şeyhi Abdülhây Efendi Hazretleri ile O'nun kendisi gibi âlim ve şâir hanımının müstesnâ himmet ve gayretleriyle yetişen, sonsuz bir iman ve ilim istidadı ile mücehhez olan Hatice Suad Safayhi Hanımefendinin en çok kullandığı kelime «Bilmiyorum» du. Eşsiz fıkıh ve tasavvuf bilgisine, hudutsuz seziş kaabiliyetine ve Arabcayı ana kucağında âlim bir kadından bütün incelikleriyle öğrenmiş olmasına rağmen, ciddi bir kaynağa bakmadan hüküm vermekten daima ictinab eder ve «Aman, ben Allah'dan korkarım. Ayet-i kerime ve hadis-i şeriflere şahsi reyimle mânâ veremem.» derdi. Talebelerine de herşeyden önce bu ölçüyü kazandırmaya çalışırdı.

Her yaş ve kültür seviyesindeki insanla öylesine kolay anlaşır ve hiçkimsenin gönlünü kırmadan ve fakat ölçülerinden de feragat etmeden anlaşırdı ki, bu hususda sanatkârane bir dikkat ve zarâfet sahibi olduğunu söylemek kabildir. O derecede ki, benim üç yaşındaki oğlumla rahatlıkla anlaşabildiği, onun gönlünü alıp kendisiyle arkadaş olabildiği gibi, ilk mektebden üniversiteye kadar her seviyede tahsil görmüş kimselerden, hiç tahsil görmeyip hayat tecrübeleriyle kalmış olanlara kadar her çeşid insanla gayet nâzik ve âsil bir üslûb içinde anlaşıp görüşürdü. Girdiği her meclisde, mâveradan en duyulmadık sesleri getirmişcesine alâka çeker, coşkun bir vecd içinde konuşarak dinleyenleri ilim hikmet ve şiiriyetin engin sihri ile büyüler ve bulunduğu meclisi muhabbetullah ve muhabbet-i resûlullahın nuğyan eylediği bir ilim meclisi haline dönüştürürdü. Artık onu yetiştiren o kâbına varılmaz âsil muhid mevcud olmadığına göre, bir benzerini bulmak da imkânsız demektir. Fakat, herşeye kaadir olan Rabbim sonsuz lütuf ve keremine iltica eden gönlümüzden bir «acaba?» geçmekte ve kavruk dudaklarımız ister istemez:

«Dağlar geçid olmuş, çalılar yol verecek,
Mâzi denen eski kütük, dal verecek
Gül gül açacak başlara albayraklar
Sabret çocuğum, anaç kovan bal verecek.»

mısralarını terennüm etmekted..

Başkalarının ellerinde tuttukları tuzun, bizim yaramıza serpilmişcesine ızdıraba gark olmamız, bu büyük âlim ve mücahidenin, hayatta iken kıymetini bilip ondan lâyık-ı vechile istifade edemememiş olmamızdır. Zira, eğer İslâm'ın yeniden bir şevket devri idrâk edilecekse —ki bu muhakkaktır— bizler, Hatice Suad Safayhi Hanımefendi'nin şahsında son müstesnâ mümessilini tanıdığımız mübarek bir nesil ile, müstakbel müslüman Türk kadınlığı arasında mütevâzi bir köprü olmak memûriyet ve mükellefiyeti altındayız. Bunu başarabilmemizin de Hatice Suad Safayhileştiğimiz ölçüde mümkün olacağı izahtan vârestedir. O'nun ölümüyle Osmanlı Kadınlığının son mümessilini de kaybettik. Heyhat! artık bizim için o da büyük bir manâlı mâziye karıştı. Fakat, herşeyi yed-i kudretinde tutan Cenab-ı Hakk'ın in'âm ve ikramına nihâyet yoktur. Öyleyse bu gönlümüzü dolduran gam ve melâli dağıtarak merhûmenin ruhunu daha ziyâde şâd etmek üzere, içinde bulunduğumuz cidâle devamla:

«Artık ne sızın kaldı, ne gam gelecek,
Gam güllerinin üstüne akşam gelecek
Bir kubbedesin şahnişin şahâne
Dün uykuya dalmış yarım ay tam gelecek...»

mısralarını terennüm edebiliriz. Mevlâ rahmet eyliye.

— *Aynur Mısıroğlu*

VEFAT

Gazetemizde bazı mektubları neşredilmiş bulunan Yahya Efendi Dergâhı'nın son şeyhi Abdülhay Efendi Hazretleri'nin kerime-i muhteremeleri ve islâm kadınlığının medar-ı iftiharı

Hatice Suad Safayhi

genç mütedeyyine hanımlarımızı ve binlerce talebesini öksüz bırakarak Hakteâlâ Hazretleri'nin vâsi rahmetine kavuşmuş, mübarek nâşı 5 Ocak 1977 Çarşamba günü öğleyin Fatih Camii şerifinde kılınan namazı müteakib Yahya Efendi Dergâhı'nda defn-i hak-i ıtırnâk olmuştur. Bütün müslüman kardeşlerden, merhumenin ruhunu fatihalarla taltif buyurmaları müsterhemdir.

Sebil

• TESBİT

Sadık Özarslan

Müfti-i Milliyet

Bazıları var ki nereye ve kimlere akıl danışacağını ve suâl soracağını bilemiyor, kestiremiyor. Hani ne demişler: «İlim, mâlûma tâbi... Suâl de ilme.» Nasıl suâl sorulacak ve kimlere sorulacak? Bunu bilmiyor bazıları. Tutuyor, alâkası olmayan birisine pat diye suâl soruyorlar. Onlar da: «Ben, bunu bilemem. Bunun ehli fülâncadır; gidin, ona sorun.» diyemiyor. Diyemiyor;

Neticede ortalığı müftiler kaplıyor... Karşınıza her köşeden bir müfti çıkıyor. Müfti-i Milliyet de gâliba bunlardan biri. Her sorulana derhâl cevabı yapıştırıyor. O köşenin kaderi mi böyledir ne? Giden de öyleydi. Talâk hususunda bile gümbür gümbür fetvâ verirdi. Şimdiki de bu alışkanlığı ondan tevârüs etmiş olsa gerek ki; zaman zaman Dinî suâllere muhatab oluyor ve hemen fetvâyı patlatıyor.

Şeyh-ul-muharririn'den bahsediyorum. Yani Burhan Felek'den. Maşaallah, üstâdda «bilmem» demek yok. Büyük İmamlar bile «bildiğimin imamıyım.» diyerek birçok suâlleri cevabsız bırakmışlardır. Amma Müfti-i Milliyet, buna tenezzül buyurur mu hiç? Gelen suâl, alır cevabını. Ben, üstâdı tâkib ediyorum ve bu tutumunu üzülerek görüyorum. Bilmiyorum amma artık bir kenara çekilse iyi olacak gibi gelir bana. Üsküdar'ın havası da fena değildir hani.

Sağolsun üstâd, bakıyoruz bir gün Hacc'dan bahs açıyor... Lâfı eveleyip geveledikten sonra tek Hacc'da karar kılıyor. Demek istiyor ki: «Nedir bu yaptığınız sizin? Arabı besleyip duruyorsunuz. Bir kerre Hacc, neyinize yetmiyor?» Ve lâkin kendisine İmamımız Ebu Hanife Hazretlerini hatırlatsak bilmeyiz kusur mu işlemiş oluruz. Muhterem; hayatında tam elli beş def'a Hacc'a gitmiştir de... Yoksa Burhan Felek kadar ilerisini - gerisini düşünememiş midir? Acaba fıkhî bilgisi mi eksikti? Şunu da hatırlatayım zât-ı âlilerine: Acaba Garb'a taşınanlara ne dersiniz? Sadece yılbaşlarında gitmiyorlar canım... Yaz tatillerini oralarda geçirenler var. Hatta kızına gelinlik almak için Paris'e gidenler var... Onlardan ne haber? Onlar hakkında da yüksek fikirlerinizi öğrensek... Ne buyurursunuz?

Böyle dedim, bunları yazdım amma, Burhan Felek beye bir suâl de ben soracağım... Mâlûmdur ki üstâd; Gazeteciler Cemiyeti'nin de başkanı... Evvelâ kendisine bir yazısını hatırlatacağım... Tarih: 20.2.1967 O günün Cumhuriyet'inde Burhan Felek; «Endişeler ve Sebebleri» başlığı altında şunları yazıyordu:

«Sade o değil. Bugün Türkiye'de bir âile yuvasına sokulabilecek, hele çoluk çocuk eline geçmesine asla müsamaha edilemeyecek kadar açık - saçık müstehcen bir yayın alıp yürümüştür. Bunlar hep daha küçüklerin elindedir. Kimse ne aldırır, ne sorar. Halbuki bunu da yasaklayan kanunlar vardır. Daha birkaç ay evvel İtalya Gazeteciler Birliği, böyle müstehcen neşriyat yapan otuz kadar derginin kapatılmasnı istemiş ve kapatmıştır.»

Pekiyi sayın üstâdım; bu şikâyet size aid. Siz de Türkiyemizde Gazeteciler Cemiyetinin başkanısınız... Şikâyet ettiğiniz gibi; müstehcen, ahlâksız neşriyat memleketimizde almış yürümüştür... Herkes gibi bunu siz de söylüyor, yazıyor ve sızlanıyorsunuz... O hâlde bu bâbda ne gibi çalışmalarınız ve ikâzlarınız olmuştur? Başında bulunduğunuz teşkilâtta ikaz mâhiyetinde konuşmalarınız olmuş mudur? Bunları açıklar mısınız? Asıl bu hususta konuşmalı; Dini mes'eleleri ehline bırakmalısınız. Lütfen ihtisasa hürmet! Herkes kendi işinin başına gitsin. Herkes vazifesini ve haddini bilsin!.

Ancak suâl sâhibleri de mercilerini bilmeli.. bilmeyenler, bilenleri dinlemelidir. Aksi takdirde pirincin taşını ayıklamak müşkil olur. Bunu bilelim; ve hududu tecâvüz etmeyelim!

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

Devletin gözü kör m'ola?

Milâdın 1976 ncı yılında Pakistan'ın Lâhor şehrinde toplanan bir İslâmi konferans vardı: SİRET-İ NEBÎ (veya Siret-ün Nebi) Konferansı... Bu konferansta Hz. Peygamber'in 20 nci asrın ve bütün çağların insanlarına karşı vâkı tebligatını günün imkânlarıyla ortaya koymak gayesi güdülüyordu. Geçen sene alınan kararlardan bazıları şöyleydi:

«— Bütün müslüman devletlerde derhâl İslâm şeriatinin bütünüyle tatbikine geçilmeli ve bu devletler kendi kanunlarını İslâm şeriatine göre yeniden tanzim etmelidirler.

— Müslüman devletler ilmi ve teknolojik alanlarda en yüksek seviyede işbirliğine gitmenin yollarını aramalıdırlar.

— Arapça aynı zamanda Kur'an dili de olduğundan, bütün dünya müslümanlarının aynı ortak iman ve kültür bağı, aynı ortak dünya görüşü etrafında birleşmelerine rağmen müşterek dil olarak İslâm dışı kavimlerin dillerini kullanmaları bir zül'dür. Müslümanların - ingilizce, fransızca, rusça gibi— İslâm dışı kavimlerin dilleriyle anlaşmaya çalışmaları yerine, kendi aralarında Kur'an dilini ortak dil haline getirmeleri için çalışmak...

— Hz. Peygamber'i, çağın insanları dalâlete sürükleyen vasıtalarıyla, film veya resim yoluyla temsil ve tasvir etmeye etmek gibi İslâm dışı beynelmilel merkezler tarafından tezgâhlanan oyunların oynanmasına müsaade etmemek; İslâm'ı putperestlerin tasallutuna karşı korumak için İslâm'ın yasakladığı hususlardan asla tâviz vermemek...

— Siret-ün Nebî'yi yâni Hz. Peygamber'in biografisini, hayatını dolduran bütün inanç, düşünce ve hareketlerini İslâm ülkelerinde, mekteplerde çocuklara okutmak...

— İslâm ülkeleri İslâm dinine göre müslümanların bir haftalık zaman dilimi içindeki bayramları olan Cum'a günlerini ortak resmî tatil günü ilân etmelidirler.

— İslâmdışı dünya görüşleri İslâm ülkelerindeki istilâ hareketlerine bilhassa edebiyat, sanat, musiki, moda gibi kültür yollarıyla ve, insan ve cemiyet hayatının yarısını teşkil eden kadınlara çengel atarak giriştiğinden, namus ve haysiyetlerini en müstahkem usullerle himaye ettiği İslâm kadınlarını yabancı istilâcıların her türlü tasallutuna karşı daha iyi korumak...

Ve daha buna benzer bir hayli temenniler...

BUNLARA hangi müslüman itiraz edebilir? Ve ederse, o kişi müslüman mı sayılır, kâfir mi? Gayri, onu siz tesbit ediniz.

Önümüzdeki Mart ayında aynı Siret-ün Nebî konferansı, tam dört yüz sene İslâm âlemine Hilâfet merkezliği yapmış olan ve bunun için de Dersaadet diye isimlendirilen, şimdi artık İslâm'ın Belde dü-t Tayyibe'siyle kokuşmuş Bizans'ın iç - içe bulunduğu, Hz. Peygamber'in ashab-ı güzîn'inden Ebâ Eyyüb el Ensari Hz. lerinin dünyevî mekânı yanında yeniden hortlayıp Bizans kayzerlerinin boy gösterdiği, Sodom — Gomore sapıklıklarının cirit attığı ve yeniden fethedileceği günü bekliyen modern Bizans'ta, İstanbul'da toplanacaktır.

Vay sen misin, bunu yapan?

Devletimizin laik rejiminın modern tiranları ve kapıkulları feryâda ve bir takım firavun mumyalarını imdada çağırmaya başladılar. «İnkılâplar elden gidiyor! Gericilik hortlayacak! Şeriat (İslâm Nizamı) geliyor!. Ey şahısperestler! Yetişin imdada!... Amaaan amaaaaannnn!»

Yahu, n'oluyor? Türkiye'de ülke müslümanlarındır ama bu geminin kaptan köşkü, rejim laiklerindir. O halde, böyle bir toplantı İstanbul'da yapılırsa n'olur? Bu toplantının yapıldığı her yerde hemen İslâm Nizamı hayata hâkim olsa, müslümanlar hiç durmazlar giderler, Moskova'da Tokyo'da, Vaşington'da bu tp konferanslar tertib ederler. Ama, sizin manivelânınızın istinad noktasına bomba konulacağından korkuyorsanız, yarası olan gocunur.

Hem, bu tip toplantıların serbest olduğu, inançların devlete yansıtılmaması şartıyla (o nasıl sağlanacaksa!) kanunların temintı altında bulunduğu, yüksek Temyiz mahkememizin sâyelerinde yeniden tebellür etmedi mi?

Nitekim geçen hafta Temyiz 8. Ceza Dairesi, Adana Devlet Güvenliği Mahkemesinin mahkûm ettiği Yahova Şahitlerinin mahkûmiyet kararını bozmadı mı? Ve hükümde şöyle denilmiyor muydu?

«Bu yoldaki inançların bazıları hemen - hemen bütün cihanşümul dinlerde vardır. Bunlara bağlanmak, dinin ibadetini yerine getirmek, gösterdiği genel ahlâk kaidelerini uygulamak olağandır ve kanunlar tarafından korunması gereken bir haktır.»

«Ancak, Türk kanunlarına göre her hangi bir dine inanan kişilere bugünkü ve yarınki toplumların hayatlarında tatbik edilmek üzere devletin sosyal ve ekonomik ve siyasî ve hukukî temel düzenlerini kısmen de olsa işbu dini inanca uydurmak gayesiyle cemiyet kurulur, yönetilir ve bu cemiyete girilirse yahut bu alanda propoganda yapılırsa ve telkinde bulunulursa bu eylemler ayrı ayrı suç sayılmaktadır.»

İşte yüksek temyiz mahkememizin 8 nci Ceza Dairesi böyle hükmeder! Ve Yehova Şahitleri Anayasa'nın da teminatındadır gayri, 163 ncü madde de kıllarına dokunamaz!

İmdi... Sorulması ve öğrenilmesi gereken şudur ki, bir insan bir inanca, bir fikre bağlantı ve onu hayatına tatbik etmek isterse ve o inancı demokratik çokluk yoluyla veya sair yollarla hükûmet mevkiine kadar getirirse ve sizin de temel prensibiniz hâkimiyetin kayıtsız - şartsız millete ait olduğu şeklindeyse, ve bu prensibin üstünde bir güç ve kuvvet kaynağı da kabul etmediğinize göre, böyle bir siyasî şekillenmeyi nasıl ve kimin adına önleyeceksiniz?

Ve aynı hususta, müslümanlar için de böyle bir karara varılsa, muhakkak ki ve elhâk, çok doğru olan hüküm nasıl karşılanır? Müslümanlar için de aynı şekilde bir hak tanınabilir mi? Yoksa, ana ve babasalarla, 163 ncü maddeleri imdada mı çağrılır, bir takım inkılâp prensipleri adına?

Ve devletin gözü kör m'ola ki, başkaları mevzubahs olunca pek mantıkileşiverip, masumlaşırken; sahibi olduğu devlet gemisinin kaptan köşkünü laiklere kaptırmış olan müslüman milletimiz için aynı haklar ileri sürüldüğünde ceberrutluk, hışım ve gazâb-ı firavnî galeyana geliyor, çığlıklar atılıyor?

Devlet, bu tenakuzu görüp, bize «işte benim mantığım!» diye gösterdiği temel değerleri ve prensipleri açısından bunu dürüstlükle izah edebilmelidir.

devrimbazları hortlatacak Şeriat Konferansı kararlarını açıklıyoruz

Arkadaşımız Dr. Mustafa BİLGE'nin Riyad'da iştirâk ettiği «İslâm Fıkhı Konferansı» ile alâkalı intibalarını ihtiva eden yazı dizisi bu sayımızda son bulmaktadır. Ancak, «Siret-ün Nebî» konferansının önümüzdeki aylarda Türkiye'de mukarrer toplantısı vesilesiyle «Bir bardak suda fırtına» koparanlara adetâ tokat misillû tesir yapacak olan konferans kararlarını «devrimbazları hortlatacak Şeriat Konferansı kararlarını açıklıyoruz» gibi bir serlevha ile takdimi münasib bulduk. SEBİL

«İSLÂM CEZA HUKUKU TATBİK EDİLMELİDİR»

DR. MUSTAFA BİLGE 3

Buraya kadar kongrenin açılışı ve komisyonların çalışmalarıyla ilgili malûmat arzettik. Bu defa yazı dizimizde kongrede alınan karar ve tavsiyeleri nakledeceğiz. Ancak bundan önce ev sahibi üniversite, İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesi ve kongrede şahid olduğumuz kitap sergisinden kısaca bahsetmek istiyorum.

İslâm üniversite'sinin nüveşini teşkil eden dini Medrese 1950 yılında Riyad'da Kral Abdülaziz zamanında kurulmuştur. Abdülaziz bilindiği üzere halen Suudi Arabistan Kralı olan Halid'in ve Kral Vekili olan Fehd'in babasıdır. Aynı zamanda rahmetli Faysal'ın da babası idi. Abdülaziz Suudi Arabistan'ın kurucusu olarak tanınmaktadır. Nitekim konferans salonunda O'nun ve oğulları iki kral Faysal ve Halid'in resimleri bulunmaktaydı.

1950'de kurulan Medrese'nin yanında 1953'de «ŞERİAT FAKÜLTESİ», 1954'de «EDEBİYAT FAKÜLTESİ», 1965'de de «İSLAM HUKUKU İHTİSAS KISMI» açıldı. Bir küçük medreseden sür'atle gelişerek büyük bir ilim merkezi haline gelen Üniversite bu sıfatı 1974'de kazandı. 1972'de «İCTİMAİ İLİMLER FAKÜLTESİ» kurulunca, iki yıl sonra da Muhammed b. Suud, İslâm Üniversite'si muhtelif fakülteleri ile birlikte teşekkül etmiş oluyordu.

Bugün İslâm Üniversitesi'nde 335 burslu talebe okumaktadır. Merkezi Riyad'da olmakla birlikte Ebha ve Kasim gibi şehirlerde fakülteleri bulunmaktadır. Ayrıca enstitü şeklinde iki yüksek ihtisas bölümü bulunmaktadır. Bunlar, İslâm Hukuku Yüksek İhtisas Enstitüsü ile İslâm Tebliği Enstitüsü'dür. Üniversitede tedrisat dört seneliktir. İlâveten kariyer sahibi olmak isteyen talebelerin devam edebilmeleri için «Tahassus» kısmı (Master) ve doktora kısımları bulunmaktadır.

Kongreye katılan ilim adamlarına islâmi mevzularda basılan son eserleri göstermek maksadıyle açılan kitap sergisine 16 devleti temsilen 21 kitabevi katılmıştı. Bunlar 4000'e yakın kitap sergilemişlerdir. Sergilenen kitapların aynı zamanda satışları da yapılmıştır. Ayrıca Riyad Kütübhanesinde yer alan fıkıh mevzuundaki yazmalar ve diğer kitaplar da sergide yer almıştı. Serginin açılması kongreye katılanlarca son derece memnuniyetle karşılandı. Ve benzeri bütün konferanslarda böyle sergilerin açılması temennisi izhar edildi.

KARARLAR VE TAVSİYELER

1) İslâm Hukukunun tatbiki hususunda İslâm Fıkhı Kongresi her memlekette ciddi bir çalışmaya girilmesini ve İslâm fıkhına mugayir kanunların çıkarılmamasına bilhassa dikkat edilmesini tavsiye etmektedir.

2) Huzur içinde İslâmi bir cemiyetin teessüsü için İslâm fıkhı cezâ hukukunun tatbik edilmesinin temini.

3) İslâm ceza kanunlarını tatbik edecek olan kadıların en iyi şekilde yetiştirilmeleri temin edilmelidir. Bu hususta İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesi ilk tatbikata girişecek ve diğer Üniversitelere misâl teşkil edecektir.

4) İslâm Ülkeleri bünyesinde beynelmilel bir İslâm Hukuk Meclisi kurulmalı ve gerekli bazı cüz'i içtihâdi meseleler burada müzâkere edilmelidir. Böylesine bir meclisin kurulmasını İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesi üzerine alacak ve bu husus gerekli finansmanı sağlayacaktır.

5) Kurulması düşünülen beynelmilel İslâm Hukuku Meclisi'ne İslâm Ülkelerinde bulunan yetişkin Fıkıh âlimleri getirilmelidir. Bu hususta hazırlıklar İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesi tarafından yürütülmelidir. Bu meclisten şu hususta faaliyetler beklenecektir.

a — İslâm Hukuku ışığı altında modern asırdaki bazı meseleleri hal tarzı bulmak için çalışmalar yapılacaktır.

b — Yapılan çalışmalar muntazam çıkacak olan bir dergi yolu ile âlem-i İslâmın istifadesine takdim edilecektir. Ayrıca bu mecmua yolu ile İslâma karşı olan ve bilhassa ehl-i sünnet akidesine karşı bulunan bozucu cereyanlara da gereken cevaplar verilecektir. Böylece bütün İslâm ülkelerinde gerçek ehl-i sünnet akidesi hakim tutulacaktır. Bu hususta mezkûr meclisin çıkaracağı mecmua üzerine düşeni neşriyat yolu ile yapacaktır.

c — Neşirleri hususunda istifade mülahaza edilen Fıkıh dalındaki el yazması kitapların basılması için çalışmalar yapılacaktır. Ayrıca müstakil fıkıh ansiklopedileri çıkarılacaktır.

d — İslâm Fıkhının tatbikatı hususunda kasıtlı olarak çıkarılan ve yayılan şüpheler bu «meclis» tarafından dikkate alınmalı ve reddiyeler verilmelidir.

6) İslâm İktisâdiyâtı ile ilgili kararlar:

İslâmın iktisat nizamı dünyada mevcut en mütekâmil iktisat nizamlarındandır. Bu nizamın esasları şer'î hükümlerden çıkarılmış olduğu sebepledir ki her müslümanın bu esaslara bağlı bulunması zaruridir.

a — Bu esasların ihyası ve tatbiki için gerekli çalışmalar yapılacaktır.

b — Faiz muameleleri Kur'ân-ı Kerimde açıkça zikredildiği üzere ortadan kaldırılmalıdır.

c — Faizsiz sistemle çalışan müesseseler İslâm Ülkelerinin her bölgesinde kurulmalı ve geliştirilmelidir. Bu hususta yapılacak olan çalışmalar desteklenmelidir

d — İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesinde İslâmın İktisâdî esasları üzerinde araştırmalar yapacak ve tatbikatı hususunda müphem kalmış durumlara açıklık getirecek bir araştırma merkezi kurulacaktır.

7) Basın Yayın, eğitim ve yıkıcı fikirlere karşı mücadele ile ilgili kararlar:

a — Eğitimde İslâmi derslere ağırlık verilmeli ve bu derselerin hayat ile bağlantısı kurulmalıdır. Ayrıca muhtelif seviyedeki eğitim merkezlerinde İslâm Medeniyeti derslerine ehemmiyet verilmelidir.

b — İslâmi kitaplar içlerinde bulunan çeşitli şüpheli fikirler ve hurafelerden arındırılmalıdır.

c — Arap dili ile model bir İslâm Ansiklopedisi telif edilmeli ve burada ehl-i sünnet akidesine bağlı kalınarak meselelere açıklık getirilmelidir. Daha sonra bu model ansiklopedi muhtelif dillere tercüme edilmelidir.

d — Bütün İslâm âlemine hitap eden bir gazete çıkarılmalıdır. Bundan ayrı olarak kadınlar, çocuklar ve gençler için hususi dergiler çıkarılmalıdır.

e — İslâm eğitimi üzerine periodik konferanslar aktedilmeli ve alınan kararların tatbikatına girişmelidir. Ayrıca eğitim komisyonlarının ve muhtelif araştırma merkezlerinin çalışmaları değerlendirilmelidir.

f — Kur'an, hadis, siyer ve akait gibi şer'i ilimler eğitim programlarına konulmalıdır

g — Eğitim yaşındaki çocuğa her sene devamlı olarak Kur'ân-ı Kerim tecvid, tefsir, hadis gibi dersler gösterilmeli. Bu gibi dersler talebenin genel kültür sahibi olması için gerekli dersler olarak kabul edilmeli ve ağırlık verilmelidir.

h — Gazete ve mecmualar İslâ-

(Sayfayı çeviriniz)

بسم الله الرحمن الرحيم

KINGDOM OF SAUDI ARABIA
Al-Imam Muhammad Ibn Saud
ISLAMIC UNIVERSITY
Conference of
ISLAMIC JURISPRUDENCE

المملكة العربية السعودية
جامعة
الإمام محمد بن سعود الإسلامية
مؤتمر الفقه الإسلامي

الرقم ....
التاريخ ....
المشفوعات ....

● «İslâm Fıkhı Konferansı» na ev sahibliği eden ve on yıl içinde bir küçük Medreseden büyük bir üniversiteye yükselen İslâm Üniversitesi'nin misafirlerini davetde kullandığı resmi başlıklı kağıdı

مؤتمر الفقه الإسلامي

mi esaslara karşı her türlü neşriyattan temizlenmelidir.

l — Camilerde birer kütüphane kurarak ve oralara kültürlü imamlar ve vaizler tayin ederek birer ilim merkezi haline tahvil etmek.

m — TV ve radyo yayınları gözden geçirilmeli ve İslâmî noktadan sakıncalı olan taraflar program dışı bırakılmalıdır. İslâmî değerlerin rencide edilmemesine itina gösterilmelidir.

n — İslâm âleminin önemli şehirlerinde İslâm haber ajansının branşları kurulmalı ve haber birliği temin edilmelidir.

p — İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesi eğitim üzerinde bir araştırma merkezi açmalı ve diğer Üniversiteler de bu işe ihtimam göstermelidirler. Terbiye ve talimin esasları İslâmî esaslardan çıkarılmalıdır.

r — Pedogoji ilmi ile ilgili el yazması veya çok eskiden basılmış olup mevcudu kalmamış olan kıymetli eserler toplanmalı ve bunların üzerlerinde çalışma yapılarak neşredilmelidir.

s — İslâmî Edebiyat için birtakım günler ve haftalar ihdas edilmeli ve buralarda konuşmalar yapılmalıdır.

9) İslâm Fıkhı Kongresi için Suudi Arabistan'ın Riyad şehrinde İmam Muhammed b. Suud İslâm Üniversitesinde devamlı bir sekreterlik kurulacaktır.

a — İslâm fıkhı kongresi her üç senede bir aktedilecektir.

b — Kongreye takdim edilmiş olan tezlerden neşre değer olanlar teşekkül edecek olan hususi bir komisyon tarafından seçime tabi tutulacak ve basılarak devlet reislerine, âlimlere ve İslâmî müesseselere dağıtılacaktır.

c — Kongre azaları arasından seçilecek olan bir heyet alınan kararları muhtelif İslâm ülkelerini ziyaret ederek bizzat tebliğ edecektir.

d — Kongreye iştirak etmiş olan kimseler memleketlerine avdet ettiklerinde burada alınmış olan kararları makale, konferans vs. gibi muhtelif vesilelerle ülkelerindeki ilgili kimselere tebliğ edeceklerdir.

RİSÂLE-İ NUR'DA

قرآن كتاب عالمك تفسیری و مخلوقاته قارشو الهك حجتیدر

سعید النورسی

Mu'cizât-ı Kur'âniyye

(:)

ÜÇÜNCÜ NOKTA: Üslûbundaki bedâat-i hârikadır. Evet, Kur'ân'ın üslûbları hem garibdir, hem bedi'dir, hem acibdir, hem muknidir. Hiçbir şeyi, hiçbir kimseyi taklid etmemiş..

Hiç kimse de O'nu taklid edemiyor. Nasıl gelmiş, öyle o üslûblar taravetini, gençliğini, garâbetini daima muhafaza etmiş ve ediyor. Ezcümle, bir kısım sûrelerin başlarında şifre - misâl (1) gibi mukattaât hurûfundaki üslûb-u bediisi, beş altı lem'a-i i'câzı tazammun ettiğini İşaret-ül İ'câz'da yazmışız. Ezcümle, Sûrelerin başında mezkûr olan huruf, hurufâtın aksâm-ı mâlûmesi olan mechûre, mehmûse, şedide, rahve, zellâka, kalkale gibi aksâm-ı kesiresinden herbir kısmından nısfını almıştır. Kabil-i taksim olmayan hafifinden nısf-ı ekser, sakilinden nısf-ı ekall olarak bütün aksâmını tansif etmiştir. Şu mütedahil ve birbiri içindeki kısımları ve ikiyüz ihtimal içinde mütereddid yalnız gizli ve fikren bilinmeyecek bir tek yol ile umumu tansif etmek kabil olmadığı hâlde, o yolda, o geniş mesafede sevk-i kelâm etmek fikr-i beşerin işi olamaz. Tesadüf hiç karışamaz. İşte bir şifre-i İlâhiyye olan sûrelerin başlarındaki huruf, bunun gibi daha beş altı lemâ-i i'câziyeyi gösterdikleriyle beraber ilm-i esrâr-ı huruf ulemâsiyle evliyânın muhakkikleri şu mukattaâttan çok esrar istihraç etmişler ve öyle hakaik bulmuşlar ki, onlarca şu mukattaât kendi başıyla gayet parlak bir mû'cizedir. Onların esrarına ehil olmadığımız, hem umum göz görecek derecede isbat edemediğimiz için o kapıyı açamayız. Yalnız İşaret-ül İ'câz'da şunlara dair beyan olunan beş altı lem'a-i icâza havale etmekle iktifa ediyoruz.

Şimdi, esâlib-i Kur'âniyye'ye sûre itibariyle, maksad itibariyle âyât ve kelâm ve kelime itibariyle birer işaret edeceğiz. Meselâ: «Sûre-i Amme» ye dikkat edilse, öyle bir üslûb-u bedi' ile Âhireti, Haşri, Cennet ve Cehennem'in ahvâlini öyle bir tarzda gösteriyor ki, şu dünyadaki ef'âl-i İlâhiyye'yi, âsâr-ı Rabbaniyye'yi o ahvâl-i uhreviyeye birer birer bakar, isbat eder gibi kalbi ikna eder. Şu sûredeki üslûbun izahı uzun olduğundan yalnız bir iki noktasına işaret ederiz. Şöyle ki: Şu sûrenin başında Kıyamet Günü'nü isbat için der: «Size zemini güzel serilmiş bir beşik; dağları hanenize ve hayatınıza defineli direk, hazineli kazık; sizi birbirini sever, ünsiyet eder çift; geceyi hâb-ı rahatınıza örtü; gündüzü meydan-ı maişet; Güneş'i ışık verici, ısındırıcı bir lâmba; bulutları âb-ı hayat çeşmesi gibi ondan suyu akıttım. Basit bir sudan bütün erzakınızı taşıyan bütün çiçekli meyveli muhtelif eşyayı kolay ve az bir zamanda icad ederiz.

Öyle ise yevm-i fasl olan Kıyamet sizi bekliyor. O günü getirmek bize ağır gelemez.» İşte bundan sonra Kıyamet'te dağların dağılması, semâvâtın parçalanması, Cehennem'in hazırlanması ve Cennet ehline bağ ve bostan vermesini gizli bir surette işbatlarına işaret eder. Mânen der: «Madem gözünüz önünde dağ ve zeminde şu işleri yapar. Ahirette dahi bunlara benzer işleri yapar.» Demek sûrenin başındaki «dağ», Kıyametteki dağların hâline bakar ve bağ ise âhirde ve Âhiret'teki hadikaya ve bağa bakar. İşte sâir noktaları buna kıyas et, ne kadar güzel ve âli bir üslûbu var, gör. Meselâ: (2) ilâ âhir. Öyle bir üslûb-u âlide beni - beşerdeki Şuûnat-ı İlâhiyye'yi ve gece ve gündüzün deveranındaki Tecelliyât-ı İlâhiyye'yi ve senenin mevsimlerinde olan Tasarrufat-ı Rabbaniyye'yi ve yeryüzünde hayat memat, haşir ve neşr-i dünyeviyedeki İcraat-ı Rabbaniyye'yi öyle bir ulvi üslûb ile beyan eder ki, ehl-i dikkatin akıllarını teshir eder. Parlak ve ulvi geniş üslûbu, az dikkat ile göründüğü için şimdilik o hazineyi açmayacağız. Meselâ: (3) gök ve zeminin Cenab-ı Hak'kın emrine karşı derece-i inkiyad ve itaatlerini şöyle âli bir üslûb ile beyan eder ki, nasıl bir kumandan-ı âzâm, mücahede ve manevra ve ahz-ı asker şûbeleri gibi mücahedeye lâzım işler için iki daireyi teşkil edip açmış. O mücahede, o manevra işi bittikten sonra o iki daireyi başka işlerde kullanmak ve tebdil ederek istimâl etmek için o kumandan-ı âzam o iki daireye müteveccih olur. O daireler, herbirisi hademeleri lisaniyle veya nutka gelip kendi lisaniyle der ki: «Ey kumandanım bir parça mühlet ver ki, eski işlerin ufak tefeklerini, pırtı mırtılarını temizleyip dışarı atayım, sonra teşrif ediniz. İşte atıp senin emrine hazır duruyoruz. Buyurun ne yaparsanız yapınız. Senin emrine munkâdız. Senin yaptığın işler bütün hak, güzel, maslahattır.» Öyle de: Semâvat ve Arz, böyle iki daire-i teklif ve tecrübe ve imtihan için açılmıştır. Müddet bittikten sonra Semâvat ve Arz, daire-i teklife ait eşyayı Emr-i İlâhi'yle bertaraf eder. Derler: «Yarabbenâ! Buyurun ne için istihdam edersen et. Hakkımız sana itaattir. Her yaptığın şey haktır.» İşte cümlelerindeki üslûbun haşmetine bak, dikkat et. Hem meselâ: (4) işte şu âyetin bahr-i belâgatından bir katreye işaret için bir üslûbunu bir temsil âyinesinde göstereceğiz. Nasıl bir harb-i umumide bir kumandan, zaferden sonra ateş eden bir ordusuna «ateş kes» ve hücum eden diğer bir ordusuna «dur» der. Emreder, o anda ateş kesilir, hücum durur. «İş bitti, istilâ ettik.

Bayrağımız düşmanın merkezlerinde yüksek kalelerinin başında dikildi. Esfelessaafiline giden o edebsiz zâlimler cezalarını buldular.» der.

Aynen öyle de: Padişah-ı bimisal, kavm-i Nuh'un mahvı için Semâeder ki, insanın isyanından kâinat kızıyor. Semâvat ve Arz hiddete geliyor ve şu işaretledir ki, «yer ve gök ik muti' asker gibi emirlerine bakan bir Zât'a isyan edilmez, edilmemeli» dehşetli bir zecri ifâde eder.

İşte tufan gibi bir hâdise-i umumiyeyi bütün netâiciyle, hakaikiyle bir kaç cümlede icâzlı, i'câzlı, cemâlli, icmalli bir tarzda beyan eder. Şu denizin sair katrelerini şu katreye kıyas et. Şimdi kelimelerin penceresiyle gösterdiği üslûba bak. Meselâ (5) deki (6) kelimesine bak, ne kadar lâtif bir üslûbu gösteriyor.

Şöyle ki: Kamer'in bir menzili var ki, Süreyya yıldızlarının dairesidir. Kamer'i hilâl vaktinde hurmanın eskimiş beyaz bir dalına teşbih eder.

Şu teşbih ile semânın yeşil perdesi arkasında güya bir ağaç bulunuyor gibi beyaz, sivri, nurani bir dalı, perdeyi yırtıp başını çıkarıp, Süreyya o dalın bir salkımı gibi ve sâir yıldızlar o gizli hilkat ağacının birer münevver meyvesi olarak işitenin hayâli olan gözüne göstermekle medar-ı maişetlerinin en mühimi hurma ağacı olan sahra-nişinlerin nazarında ne kadar münasip, güzel, lâtif, ulvi bir üslûb-u ifâde olduğunu zevkin varsa anlarsın. Meselâ: Ondokuzuncu Söz'ün âhirinde isbat edildiği vat ve Arz'a emir vermiş. Vazifelerini yaptıktan sonra ferman ediyor:

«Ey Arz! Suyunu yut. Ey sema! Dur, işin bitti. Su çekildi. Dağın başında memur-u İlâhi'nin çadır vazifesini gören gemisi kuruldu. Zâlimler cezalarını buldular.» İşte şu üslûbun ulviyetine bak. «Zemin ve gök iki mut' asker gibi emir dinler, itaat ederler» diyor. İşte şu üslûb işaret gibi (7) deki «Tecrî» kelimesi şöyle bir üslûb-u âliye pencere açar. Şöyle ki: «Tecrî» lâfzıyla, yâni: «Güneş döner» tabiriyle kış ve yaz, gece ve gündüzün deveranındaki muntazam Tasarrufat-ı Kudret-i İlâhiyye'yi ihtar ile Sâni'in azametini ifham eder.

Ve o mevsimlerin sahifelerinde kalem-i kudretin yazdığı mektubat-ı

(Sayfayı çeviriniz)

[اوچنجی نقطه] اسلوبنده‌كی بداعت خارقه‌در. اوت قرآنڭ اسلوبلری هم غریبدر، هم بدیعدر، هم عجیبدر،
هم مقنعدر. هیچ برشیئی هیچ بركیمسه‌یی تقلید ایتمه‌مش. هیچ كیمسه ده اونی تقلید ایده‌میور. ناصل كلمش اویله
او اسلوبلر طراوتنی، كنجلگنی غرابتنی دائما محافظه ایتمش و ایدییور. ازجمله برقسم سوره‌لرڭ باشلرنده شفره مثال
[الم، الر، طه، یس، حم عسق] كبی مقطعات حروفنده‌كی اسلوب بدیعیی بش آلتی لمعۀ اعجازیه‌یی تضمن ایتدیكنی
اشارات الاعجازده یازمیشیز. ازجمله سوره‌لرڭ باشنده مذكور اولان حروف. حروفاتڭ اقسام معلومه‌سی اولان
مجهوره، مهموسه، شدیده، رخوه، ذلاقه، قلقله كبی اقسام كثیره‌سنده هربرقسمنده نصفنی آلمشدر. قابل تقسیم
اولمایان حقیقتده نصف اكثر، ثقیلنده نصف اقل اولارق بتون اقسامنی تنصیف ایتمشدر. شو متداخل و بربری
ایچنده‌كی قسملری و ایكییوز احتمال ایچنده متردد یالكز كزلی و فكرا بیلنمه‌یه‌جك برتك یول ایله عمومی تنصیف ایتمك
قابل اولدیغی حالده او یولده او كیسه مسافه ده سوق كلام ایتمك فكر بشرڭ ایشی اولاماز. تصادف هیچ قاریشاماز.
ایشته برشفرۀ الهیه اولان سوره‌لرڭ باشلرنده‌كی حروف، بونڭ كبی داها بش آلتی لمعۀ اعجازیه‌یی كوستردكلری كبی
علم اسرار حروف علماسیله اولیانڭ محققلری شو مقطعاتدن چوق اسرار استخراج ایتمشلر. و اویله حقائق بولمشلركه
اونلرجه شو مقطعات كندی باشیله غایت پارلاق بر معجزه‌در. اونلرڭ اسرارینه اهل اولمدیغمز هم عموم كوز كوره‌جك
درجه‌ده اثبات ایده‌مدیكمز ایچون او قاپویی آچامایز. یالكز اشارات الاعجازده شونلره دائر بیان اولونان
بش آلتی لمعۀ اعجازه حواله ایتمكله اكتفا ایدییورز.

Samedani'yeye nazarı çevirir. Hâlik-ı Zülcelâl'in hikmetini i'lâm eder (8). Yâni, lâmba tâbiriyle şöyle bir üslûba yol açar ki, şu âlem bir saray ve içinde olan eşya ise insana ve zihayata ihzar edilmiş müzeyyenat ve mat'ûmat ve levazımat olduğunu ve Güneş dahi musahhar bir mumdâr olduğunu ihtar ile Sâni'in haşmetini ve Hâlik'ın ihsanını ifham ederek tevhide bir delil gösterir ki, müşriklerin en mühim, en parlak mâbud zannettikleri Güneş, musahhar bir lâmba, câmid bir mahlûktur.

Demek «Sırâc» tâbirinde Hâlik'ın azamet-i Rububiyyetindeki rahmetini ihtar eder. Rahmetin vüs'atındaki ihsanını ifham eder. Ve o ifhamda saltanatının haşmetindeki keremini ihsas eder. Ve bu ihsasda vahdaniyyeti i'lâm eder. Ve mânen der: «Câmid bir sirâc-ı musahhar hiçbir cihette ibadete lâyık olamaz. Hem cereyan-ı «Tecri» tabirinde gece gündüzün, kış ve yazın dönmelerindeki tasarrufat-ı muntazama-i acibeyi ihtar eder. Ve o ihtarda Rububiyyetinde münferid bir Sâni'in azâmet-i kudretini ifham eder. Demek Şems ve Kamer noktalarından beşerin zihnini gece ve gündüz, kış ve yaz sahifelerine çevirir. Ve o sahifelerde yazılan hâdisâtın satırlarına nazar-ı dikkati celbeder. Evet Kur'ân Güneş'ten Güneş için bahsetmiyor. Belki, onu ışıklandıran Zât için bahsediyor. Hem, Güneş'in insana luzûmsuz olan mâhiyetinden bahsetmiyor.

Belki Güneş'in vazifesinden bahsediyor ki, san'at-ı Rabbaniyye'nin intizamına bir zemberek ve hilkat-ı Rabbaniyye'nin nizamına bir merkez, hem Nakkaş-ı Ezeli'nin gece gündüz ipleriyle dokuduğu eşyadaki san'at-ı Rabbaniyye'nin insicamına bir mekik vazifesini yapıyor. Daha sâir Kelimât-ı Kur'aniye'yi bunlara kıyas edebilirsin. Âdeta basit, me'lûf birer kelime iken lâtif mânâların definelerine birer anahtar vazifesini görüyor.

İşte ekseriyetle üslûb-u Kur'an'ın geçen tarzlarda ulvi ve parlak olduğundandır ki, bazen bir bedevi Arab bir tek kelâma meftûn olur. Müslüman olmadan secdeye giderdi. Bir bedevi (9) kelâmını işittiği anda secdeye gitti. Ona dediler: «Müslüman mı oldun?», «Yok, dedi, ben şu kelâmın belâgatına secde ediyorum.»

---

[١] الم ، الر طه يس ، حم عسق

[٢] [قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء]

[٣] اذا السماء انشقت ۝ واذنت لربها وحقت ۝ واذا الارض مدت ۝ والقت ما فيها وتخلت ۝ واذنت لربها وحقت ۝

[٤] [يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء وقضي الامر واستوت على الجودي وقيل بعدا للقوم الظالمين]

[٥] والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم ۝]

[٦] [كالعرجون القديم]

[٧] [والشمس تجري لمستقر لها]

[٨] [وجعل الشمس سراجا]

[٩] فاصدع بما تؤمر

Sebilimizin birinci senesini doldurması dolayısıyla okuyucularımızdan pek çok tebrik mektub, telgraf ve telefon aldık. Bu meyanda Ankara'dan kısa bir mektubla tebriklerini bildiren Muhammed Murad Bey kardeşimiz bir de şiirini ilâve etmişti. «Sebil'e» hitabını taşıyan bu şiiri okuyucularımıza iftiharla takdim ediyoruz:

Sene-i devriye tebriki

SEBİL'e—

Son sâika ürperdi kopan fırtınalardan,
Bârân düşecek bağrına her an bu semâdan.
Her sâyesi seyfin bu SEBİL'in güzerinde,
Bir tâk-ı zafer defneliyor kabzalarından.

Artık koşunuz batmayan akşamlara doğru,
Akşam, —yaşamıştık— ki bu günden zordu.
İlkönce sabır, sonra savaş, sonra zafer,
Cennetle mübeşşer o senin koştuğun ordu.

Tarihte kalan özlediğin şan da bu şandır.
Yıllar yılı beyninde yanan kan da bu kandır.
Sarsıldı bu sevincin halecânıyla Mücâhid,
Zulmün sana va'dettiği an işte bu andır.

Garbın sesi susmuş bunalan felsefesinde,
San'at diye çırpınmada naylon kafesinde.
Çağlar gibi aksın bu pınarlar ki SEBİL'dir,
Hakk'ın oku şaşmaz o mukaddes hedefinde

Ahkâm-ı İlâhî bu gelen pâk ü müzehher.
Şâyet bizi taltif edeceksen —o mukarrer—,
«Önümüz Hak yönüdür, Hak yolunun sâlikiyiz,
Yâ Rab bize rehber olacak Ümmet'i gönder.

MUHAMMED MURAD
D.T.C.F. / Ankara

LUGATÇE

ENMÜZEC: Nümûne, örnek.
HUŞÛNET: Sertlik, kabalık, katılık, inatçılık.
HÜKÜMFERMÂ: Hükûm süren.
BİKES: Kimsesiz, çaresiz, zavallı.
İN'AM: Nimetlendirme, ikrâm etme.
VÜCÛB: Gerekli olma, vâcib olma.
NİSYAN: Unutma, unutulma
İLHAD: İnkâr, küfür.
MASUNİYET: Dokunulmazlık.
MUKARRER: Kararlaştırılmış.
TAVSİF: Vasıflandırma.
İÇTİNAB: Çekinme.
İHTİCAC: Hacetlenme, ihtiyaç görme.
SAİKA: Şimşek.
BARAN: Yağmur.
SEYF: Kılıç
GÜZER (GÜZÂR): Yol, geçit.
MÜBEŞŞER: Müjdelenmiş.
AHKÂM: Hükümler
MÜZEHHER: Parıltılı, yaldızlı.
SÂLİK: Bir yolu tutan.

(Baştarafı 2. Sayfamızda)

mek yolunu tutmuş bulunuyoruz.

İmkânları bu asgarî rakamlardan çok daha fazla olanlar, bizden daha bol miktarda posta çeki isteyebilirler. Sebil'in daha müessir bir mücâdele yaparak Hakk'ın galebesinde başarılarına birçok yenilerini eklemesini sağlamak üzere emeklerini esirgemeyen kardeşlerimize bu vesile ile ve peşinen teşekkürlerimizi arz ve iblâğ ederiz.

Abone mes'elesinde ehemmiyetli bir diğer nokta da Sebil'imizin topluluk olan her yere girebilmesini temin maksadıyla bu gibi yerleri malî gücü müsaid olan kardeşlerimizin abone kaydedip bize bildirmeleridir. Meselâ, gençlik teşekkülleri, Kur'an-ı Kerim dershâneleri, İmam-Hatib mektebleri, talebe yurtları, köy muhtarlıkları, okuma odaları, kıraathâneler ve bilhassa gençlerin devam ettiği her türlü toplantı mahalleri abone kaydedildiği takdirde buralarda Sebil'in büyük ölçüde bir hizmet ve uyanışa vesile olacağı muhakkakdır. Bu gibi müessesselerin bizzat abone olmalarını beklemek yerine onlardan bir veya ikisini, durumu müsâid olan kardeşlerimizin abone yapmaları veya böyle bir harekete imkânları müsâid olanlara hatırlatarak böylesine hayırlı bir harekete vesile olmaları şayan-ı şükrandır. Sebil'i Sebil yapan genç, dinamik ve islâmî heyecanla meşbû kardeşlerimizin dikkatini çeker ve bu kabil hizmetleri evveliyetle kendilerinden beklemekte bulunduğumuzu bilhassa ifade etmek isteriz.

Gazetemizin ikinci altı aylık nüshaları da husûsi surette ciltletilmiş ve satışa arzedilmiştir. Dileyenler, 150 lira mukabilinde bunu, Sebil Yayınevi P. K. 808 İstanbul *adresinden ödemeli olarak isteyebilirler. Aynı şekilde tükenen birinci altı aylık cildlerin de yenisi hazırlattırılmıştır. Ancak, cild bezi fiyatlarının zam görmesi sebebiyle evvelce 130 liraya sattığımız bu cildler de yine 150 lira fiyatla satışa arz edilmiştir. Arzu edenler cildlenmiş Sebil'leri 1 - 52' ye kadar altışar aylık iki ayrı cild halinde temin edebilecekleri gibi sadece cild kapaklarını da 50 lira mukabilinde taleb edebilirler.*

Bundan başka, gazetemizin bâyilerden gelen iâde nüshaları muhafaza edildiğinden bazı sayıları alamamış olan okuyucularımızın bunları idarehânemizden temin etmeleri mümkündür. Zira henüz her nüshadan elimizde mevcud bulunmaktadır.

Bir de gazetemizde bazı Âyet-i Kerimeler ve mealleri dercedildiğinden hürmetde kusur edilmemesi bilhassa rica olunur.

Bazı okuyucularımız, yazdıkları mektublarda sloganımız olan «HERŞEY HAK İÇİN» *ibâresinin arapça karşılığına itiraz etmekte ve bunun yanlış olduğunu ileri sürmektedirler. Hatırlanacağı üzere biz önce «HERŞEY HAK İÇİN» ibâresini karşılamak üzere «KÜLLÜ ŞEY'İN LİL HAK» yazmıştık. Fakat, sonradan bu tercemenin kelime be kelime türkçesinin mukabili olmakla beraber fasih arabçaya uygun düşmediği ifade edilmiştir. Bu hususda uzun zaman arab memleketlerinde ikâmet etmiş, tahsil görmüş ve bu sûretle modern arabçaya da vukuf peydâ etmiş bazı üstâdların muâhezelerine marûz kaldık. Hattâ bu zatlar,* «KÜLLÜ ŞEY'İN LİL HAK» *ibâresine «türk arabçası» diyerek zarif bir sûretde istihza da etmişlerdir. Bu sebeple onu değiştirerek arab mantığına ve modern Arabçaya uygun olarak «EL-KÜL Fİ SEBİL-ÜL HAK» ibâresini tercih ettik. Bir arabın bu ibâreden anladığı mânânın aynen «HERŞEY HAK İÇİN» ibâresine tekabül ettiği hususundaki güvenilir beyanlara ittiba eyledik. Söylenildiğine göre bir arab, «HERŞEY HAK İÇİN» sözünün yüklendiği mânâyı ifade etmek istediği zaman «EL-KÜL Fİ SEBİL-ÜL HAK» dermiş.*

Bizi samimi sûrette ikâz eden kardeşlerimize teşekkür eder mâruz sebeblerden dolayı bu ibâreyi artık bir daha değişmemek üzere «EL - KÜL - Fİ SEBİL - ÜL HAKK» *olarak tesbit ve tâyin eylediğimizi bildiririz.*

Allah'ın rahmeti, selâmı, bereketi, âtıfeti bütün hidâyete tâbi olanlar üzerinde dâim olsun! Atılacak bütün adımlar, Cenab-ı Hakk'ın rızasını istihsale medâr olacak bir istikamet ve vasıfda bulunsun! Amin...

Sebil

okuyucularımıza...

Muhterem okuyucularımız,

Malumunuz olduğu üzre bu yeni açtığımız köşede geçtiğimiz iki sayıda sizden gelen mektublara bir iki satırla da olsa kısa cevaplar vermeye gayret ediyorduk. İlk düşüncemiz aldığımız mektubların herbirine hülâseten verilecek cevaplardan diğer okuyucularımızın da faydalı neticeler çıkarabilecekleri noktasında idi. Ne var ki, başladıktan sonra bu işin üstesinden gelebilmenin sayfalarımızın hacmini aşan bir mes'ele olduğunu müşahede ettik. Öyle ki, bir sayımızda yer alan cevaplar, sadece bir gün içinde gelen mektublara verilmiş olanlardı. Haftanın diğer günlerinde gelen mektublar ise sıraya girmek mecburiyetinde kalıyordu. Dolayısıyla böyle bir haberleşme usulünün faydadan ziyade, mahdut olan sayfa hacmimizi işgâl mânâsına geldiği anlaşıldı. Bu sebeple yeni açtığımız bu köşeyi bilzarure kaldırmak icabetti. Bu vesile ile şunu ifade etmek isteriz ki, sizden aldığımız mektublar günü gününe muameleye konulmaktadır. Her mektub tek tek ele alınmakta ve talebler cevaplandırılmaktadır. Hürmetlerimizle

Sevgili gurbetzede kardeşlerimiz, kolayca hatırlıyacağımız üzere, gazetemiz neşriyata başladığı tarihlerde, Alman Markı 6,5 TL. civarındaydı. Bu sebeple Almanya'dan gazetemize abone olacak kardeşlerimiz için 6 aylık 30, yıllık ise 60 Mark hesab edilmiş ve makbuzlarımız buna göre tanzim ve tab ettirilmişti. Fakat, o tarihten bu yana Markın Türk Lirasına kıyâsen değeri birkaç kere yükseltildiği için, Sebilimizin bu ikinci devresinde gerek abonelerden ve gerekse yeniden abone olacak kimselerden,

Yıllık... 50 DM.
6 aylık... 25 DM.

tahsil edilecektir. Ellerinde makbuz bulunup da Sebil'e abone kaydetmekle meşgûl bulunan kardeşlerimiz bu makbuzlardaki maktu 60 DM. yazısını çizip üzerine 50 DM. yazdıktan sonra abone kaydetmelerini rica ederiz.

53. sayıdan itibaren her abone kaydolan kardeşimiz için böyle hareket edilecektir. Bilindiği üzere ilk 52. sayıya abone olanlar, 60 DM. ödediklerinden, onlara parasız bir cild kapağı vaadetmiş durumdayız. Bu kardeşlerimizin cild kapakları, nezdimizde mahfuzdur. Yurda döndüklerinde isteyip alabilirler. Posta ile Almanya'ya gönderilmesini talep eylememelerini rica ederiz. Zira bu çok masraf ve külfeti mûcib olmaktadır.

● ADRES DEĞİŞTİRMELER

Bazı kardeşlerimiz adres değişikliklerini doğrudan doğruya Sebil idârehanesine bildirmeyip Almanya'daki mümessillerimize yazmakla iktifa etmektedirler. Bu hareket, gecikmelere ve karışıklıklara sebep olmaktadır. Bu yüzden Almanya'dan gazetemize abone olup da adresini değiştirenlerin yeni adreslerini doğrudan doğruya Sebil'in İstanbul'daki idarehanesine bildirmelerini ehemmiyetle rica ederiz.

● ABONE YENİLEME

Gazetemizin Almanya mümessillerinden Hasan Damar ve Seyfi Şenoğlu bugünlerde Almanya'ya dönmüş bulunmaktadırlar. Gazetemizle alâkalı olarak —adres değişikliği dışındaki— her türlü şikâyet ve temennilerin bu kardeşlerimize yapılması pratiklik bakımından daha uygundur. Bu itibarla, adreslerini tekrarlıyoruz:

Seyfi Şenoğlu:
Liebig weg 5 Telefon: 06196 - 45447
6236 Esehborn — TS
Hasan Damar:
33 Braunschweig Ekbert Str. 24
Telefon: 0531 — 323689

Bilindiği üzere yıllık abonelerimizin abone müddetleri 52. sayı ile nihâyete ermiş bulunmaktadır. Aboneliklerini yenilemek isteyenlerin aşağıdaki posta çeki numarasıyla Hasan Damar adına 50. DM göndermeleri kâfidir:

Hasan Damar
Postscheckonto Nr. 37938
300 Hannover

Abonelerimize kolaylık olmak üzere —zamanında elimize geçtiği takdirde— basılmış hazır posta çeki havâle kağıtlarını Sebil'in içine koyarak Almanya'daki abonelerimize ulaştıracağız. Bu takdirde Almanya'daki abone kardeşlerimizin abonelerini yenilemek üzere bu havale kâğıdına yalnız isim ve adreslerini yazarak postaya götürmeleri kâfi gelecektir.

Haber aldığımıza göre, bazı kardeşlerimiz bütün Almanya dahilinde geniş bir kampanya açarak Sebilimizin abonelerini çoğaltmak gayretine girişmişlerdir. Kendilerine candan teşekkürlerimizi arz etmeyi bir borç biliriz.

Bilvesile Cenab-ı Hakk'ın selamı, rahmeti, bereketi ve âtıfeti üzerinize olması, ve hepinizin en kısa zamanda âminen ve sâlimen vatanınıza ve çoluk çocuğunuza kavuşmanız niyazını bâr-i gâh-ı uluhiyete ref ederek hürmetlerimizi sunarız.

«ANA BÂYİ»LER ARANIYOR

- **Sebil gazetesi UKAZ Dağıtım vasıtasıyla kısa zamanda hemen hemen yurdumuzun en ufak nahiyesine kadar girmeye başlamıştır. Sebil'i okuyucusuna ulaştırmak için UKAZ'a yapılan müracaatlar devam etmektedir. Ve her müracaat derhal kabûl olunarak değerlendirilmektedir.**

- **Ancak, dağıtım mes'elemizde şehir merkezlerindeki satışların kifâyetsiz olduğu anlaşılmıştır. Bu sebeple, her şehrimizde (Ankara, İstanbul, İzmir, Konya, Kayseri, Elâzığ, Bursa, Malatya dışında) Sebil'i UKAZ Dağıtım'dan taleb ederek, toptan 3,50 kuruşa alıp, şehir içindeki gazete bayileri veya kitabevlerine 4 liradan devrederek dağıtımını yapacak «ANA BÂYİ»lere ihtiyaç bulunmaktadır. Acele telgrafla müracaatlarınızı bekliyoruz. Allah cümlemizin yardımcısı olsun.**

UKAZ'ın teşekkürü

- **Davetimize katılarak bize teveccüh gösteren, Sebil abone, okuyucu ve bayilerimize, İslâmcı gençlik teşekküllerine teşekkürlerimizi arz ederiz.**

- **Dağıtımını yaptığımız Sebil'in 53. sayısı elimizde kalmamış, pek çok talebi karşılayamamak gibi bir vaziyet ortaya çıkmıştır. Talebler sıraya konulmuştur; iadeler olduğu takdirde imkân nisbetinde ve talep sırasına göre karşılanacaktır.**

- **Bu arada, gazetenin baskısı artırılmış ve 54. sayı itibariyle bütün müracaatlara Sebil tevdi olunmuştur. Selâm ve hürmetlerimizle.**

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete

Yıl: 2 SAYI: 55 BEŞ LİRA

Başyazarı ve Mes'ul Md. KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Md.: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Ekbert Str: 24
Postscheckonto Nr. 37938 — 300 Hannover
Telefon: 0531 - 85033